

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA, RELACIONS AMB LES CORTS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA

6472 *Reial decret 542/2020, de 26 de maig, pel qual es modifiquen i es deroguen diferents disposicions en matèria de qualitat i seguretat industrial.*

El Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, en l'àmbit de les seves competències en matèria d'indústria, ha anat elaborant disposicions de seguretat industrial mitjançant l'establiment d'especificacions tècniques adequades tendents a prevenir els usuaris contra els riscos derivats de la utilització d'aparells i productes industrials.

El 26 d'octubre de 2012 el Consell de Ministres va acordar la creació de la Comissió per a la Reforma de les Administracions Públiques amb el manament de dur a terme un estudi integral dirigit a modernitzar el sector públic espanyol, dotar-lo d'una eficàcia més gran i eliminar les duplicitats que l'afectaven i simplificar els procediments a través dels quals els ciutadans i les empreses es relacionen amb l'Administració.

En la mateixa línia, el Programa nacional de reformes d'Espanya per al 2014 estableix la necessitat d'impulsar mesures per racionalitzar l'actuació administrativa, millorar l'eficiència en l'ús dels recursos públics i augmentar-ne la productivitat.

D'altra banda, en l'exposició de motius de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, es ressaltava la necessitat d'adaptar la regulació de l'activitat industrial a Espanya a la regulació de la Unió Europea i a la constitució del mercat interior, fet que implica, entre altres coses, la necessitat de compatibilitzar els instruments de la política industrial amb els de la lliure competència i la lliure circulació de mercaderies i productes, particularment a través de la normalització, l'harmonització de les reglamentacions i instruments de control, així com el nou enfocament comunitari basat en la substitució progressiva de la tradicional homologació administrativa de productes per la certificació que efectuen entitats de verificació de la conformitat, amb la supervisió corresponent de les seves actuacions per part dels poders públics.

Així mateix, l'entrada en vigor de nous reglaments europeus fa necessari derogar disposicions nacionals prèvies, en concret, el Reglament (UE) núm. 305/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2011, pel qual s'estableixen condicions harmonitzades per a la comercialització de productes de construcció, el Reglament (UE) 2016/424 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2016, relatiu a les instal·lacions de transport per cable, el Reglament (UE) 2016/425 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2016, relatiu als equips de protecció individual, i el Reglament (UE) 2016/426 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2016, sobre els aparells que cremen combustibles gasosos.

És a dir, es fa necessària, d'una banda, la derogació de disposicions reglamentàries que estableixen l'homologació de determinats productes industrials i, de l'altra, la derogació de diverses disposicions reglamentàries davant l'entrada en vigor de reglaments europeus, amb la simplificació del marc normatiu per a una claredat i una comprensió més grans d'aquest.

Adicionalment, es modifiquen diverses disposicions reglamentàries per harmonitzar, actualitzar o millorar els textos reglamentaris existents.

En aquest sentit, en primer lloc, l'evolució de l'annex 1 i els seus apèndixs de l'Acord sobre transport internacional de mercaderies peribles, que constitueixen les definicions i les normes dels vehicles especials per al transport de mercaderies peribles, de conformitat amb l'article 1 del Reial decret 237/2000, de 18 de febrer, pel qual s'estableixen les especificacions tècniques que han de complir els vehicles especials per al transport terrestre de productes alimentaris a temperatura regulada i els procediments per al control de conformitat amb les especificacions, ha ocasionat que es regulin explícitament les condicions exigibles a les furgonetes per considerar-les englobades en un prototip aprovat.

Atès que aquest concepte de fabricació equiparable el va regular l'apartat 4 de l'annex 4 afegit per l'Ordre ITC/2590/2010, de 30 de setembre, per la qual es modifiquen els annexos i els apèndixs del Reial decret 237/2000, de 18 de febrer, n'és procedent la derogació, amb la finalitat d'evitar la possible confusió que es deriva d'aquest fet.

Així mateix, per tal de millorar l'aplicació i la interpretació dels requisits exigibles, es modifiquen el Reial decret 836/2003, de 27 de juny, pel qual s'aprova una nova Instrucció tècnica complementària «MIE-AEM-2» del Reglament d'aparells d'elevació i manutenció, referent a grues torre per a obres o altres aplicacions, i el Reial decret 837/2003, de 27 de juny, pel qual s'aprova el nou text modificat i refós de la Instrucció tècnica complementària «MIE-AEM-4» del Reglament d'aparells d'elevació i manutenció, referent a grues mòbils autopropulsades. Així, a tots dos reials decrets, pel que fa a l'obtenció del carnet d'operador corresponent, es corregeix la referència a «entitats reconegudes per impartir cursos» ja que aquestes entitats han d'estar habilitades, i han de presentar per a això una declaració responsable. A més, en el mateix àmbit, s'elimina l'obligació que l'examen que s'ha de superar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma s'efectuï a la mateixa comunitat autònoma on es troba localitzada l'entitat que ha impartit el curs.

Juntament amb aquesta modificació, i per al cas concret del Reial decret 837/2003, de 27 de juny, s'elimina, d'una banda, el requisit que les grues autopropulsades de què han de disposar les entitats habilitades per impartir els cursos per a l'obtenció del carnet d'operador de grua mòbil autopropulsada tinguin una antiguitat màxima de 6 anys i, d'altra banda, l'obligació de les comunitats autònomes d'inscriure en el Registre integrat industrial les grues mòbils autopropulsades, ja que es considera un producte i no un establiment.

Igualment, per tal d'harmonitzar i perfeccionar els controls sobre l'aprovació de normes particulars i projectes tipus amb el que exigeix el Reial decret 337/2014, de 9 de maig, pel qual s'aproven el Reglament sobre condicions tècniques i garanties de seguretat en instal·lacions elèctriques d'alta tensió i les seves instruccions tècniques complementàries ITC-RAT 01 a 23, es modifiquen el Reial decret 842/2002, de 2 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament electrotècnic per a baixa tensió, i el Reial decret 223/2008, de 15 de febrer, pel qual s'aproven el Reglament sobre condicions tècniques i garanties de seguretat en línies elèctriques d'alta tensió i les seves instruccions tècniques complementàries ITC-LAT 01 a 09. En aquest sentit, és necessari reflectir en aquest procés d'aprovació, mitjançant la petició d'un informe preceptiu als òrgans competents de les comunitats autònomes, quan l'aprovació d'aquestes normes recaigui sobre l'Administració General de l'Estat, el repartiment competencial del nostre ordenament jurídic, en què són les comunitats autònomes les titulars de la competència executiva en l'aplicació dels reglaments de seguretat industrial. Així mateix, l'experiència de l'Administració General de l'Estat en l'aprovació d'aquestes normes ha demostrat una extensa interrelació d'aquestes normes amb la normativa del sector elèctric, per la qual cosa és necessari sol·licitar igualment un informe a la Secretaria d'Estat d'Energia del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic.

D'altra banda, és necessari modificar també el Reial decret 2200/1995, de 28 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la infraestructura per a la qualitat i la seguretat industrial, en relació amb els productes per als quals el mercat no proveeix verificadors de la conformitat, i, a manca d'això, la reglamentació en preveu l'homologació. En aquest últim aspecte, i en concret pel que fa a l'homologació administrativa, és necessari adaptar el text reglamentari al repartiment competencial existent que recullen els diferents estatuts d'autonomia.

Adicionalment, és necessari modificar el Reial decret 919/2006, de 28 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de distribució i utilització de combustibles gasosos i les seves instruccions tècniques complementàries ICG 01 a 11. La irrupció al mercat dels nous combustibles gasosos per a automoció, així com l'aparició de noves formes de subministrament a vehicles, fa necessària una adaptació del Reglament a aquestes noves realitats. Al mateix temps, s'aprofita per puntualitzar certs aspectes relacionats amb la seguretat i les inspeccions de les instal·lacions receptores de combustibles gasosos, per aclarir algunes definicions relacionades amb els dipòsits de gasos líquids del petroli (GLP)

i també per redefinir al llarg de tot el Reglament quan un control periòdic d'una instal·lació es pot anomenar inspecció periòdica i quan es pot anomenar revisió periòdica, per mantenir així la coherència amb altres reglaments de seguretat industrial.

Per tal de millorar-ne la redacció i adaptar-la, pel que fa a la inscripció d'instal·lacions, al que estableix el Reial decret 559/2010, de 7 de maig, pel qual s'aprova el Reglament del Registre integrat industrial, es modifiquen el Reial decret 2085/1994, de 20 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament d'instal·lacions petrolíferes, el Reial decret 1427/1997, de 15 de setembre, pel qual s'aprova una nova Instrucció tècnica complementària MI-IP 03 «Instal·lacions petrolíferes per a ús propi», i el Reial decret 706/2017, de 7 de juliol, pel qual s'aprova la Instrucció tècnica complementària MI-IP 04 «Instal·lacions per a subministrament a vehicles» i es regulen determinats aspectes de la reglamentació d'instal·lacions petrolíferes, per tal d'eliminar l'obligació de la inscripció en el Registre integrat industrial de les instal·lacions que regula aquesta reglamentació.

Així mateix, s'ha d'aprofitar aquest Reial decret per modificar el Reial decret 1053/2014, de 12 de desembre, pel qual s'aprova una nova Instrucció tècnica complementària (ITC) BT 52 «Instal·lacions amb fins especials. Infraestructura per a la recàrrega de vehicles elèctrics», del Reglament electrotècnic per a baixa tensió, aprovat pel Reial decret 842/2002, de 2 d'agost, i se'n modifiquen altres instruccions tècniques complementàries. En concret es modifica l'apartat 3.2 «Instal·lació en aparcaments o estacionaments col·lectius en edificis o conjunts immobiliaris en règim de propietat horitzontal» de la Instrucció tècnica complementària (ITC) BT 52 amb l'objecte de fer possible la utilització de diferents esquemes d'instal·lacions, amb l'ampliació dels permisos actualment, la qual cosa ha de donar una flexibilitat d'actuació més gran en aquestes instal·lacions sense minorar la seguretat.

Finalment, es modifica el Reial decret 1457/1986, de 10 de gener, pel qual es regulen l'activitat industrial i la prestació de serveis als tallers de reparació de vehicles automòbils, dels seus equips i components, per tal d'eliminar el contrast de la placa-distintiu dels tallers per part de l'òrgan competent. D'aquesta manera s'adapta el Reial decret esmentat a l'inici d'activitat dels tallers mitjançant una declaració responsable, tenint en compte a més que els tallers s'inscriuen d'ofici en el Registre integrat industrial.

Aquesta norma s'ha elaborat tenint en compte els principis que conformen la bona regulació, a què es refereix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

En particular, es compleixen els principis de necessitat i eficàcia atès que es considera que l'aprovació d'aquest Reial decret és l'instrument necessari per aconseguir l'objectiu perseguit, que és actualitzar la normativa de seguretat industrial a Espanya d'acord amb l'evolució recent de l'ordenament jurídic de la Unió Europea, així com harmonitzar, actualitzar o millorar determinats textos reglamentaris. El principi de proporcionalitat es considera complert atès que el Reial decret conté la regulació imprescindible per atendre la seva finalitat.

El principi de seguretat jurídica es garanteix ja que aquesta norma és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic i s'ha pretès que sigui clara i que faciliti l'actuació i la presa de decisions de les persones i les empreses. El de transparència, perquè en el seu procés d'elaboració s'han sol·licitat tots els informes preceptius i s'ha publicat a la pàgina web del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, per possibilitar als potencials destinataris la seva participació activa en aquest procés. A més, en aquest sentit, abans de l'elaboració d'aquest Reial decret es va substanciar una consulta pública, tal com indica l'article 26.2 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

Finalment, respecte al principi d'eficiència les modificacions introduïdes no introdueixen càrregues administratives.

Per a l'elaboració d'aquest Reial decret, d'acord amb l'article 26.6 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, s'han consultat les comunitats autònomes, així com les entitats del sector conegudes i considerades més representatives. Així mateix, aquest Reial decret ha estat objecte d'un informe del Consell de Coordinació de la Seguretat Industrial, d'acord amb el que preveuen l'article 18.3.a) de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, i

l'article 2.d) del Reial decret 251/1997, de 21 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament del Consell de Coordinació de la Seguretat Industrial.

Aquesta disposició es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència per determinar les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes en matèria d'indústria. Les disposicions que afecten el sector elèctric i d'hidrocarburs es dicten, a més, a l'empara de l'article 149.1.25a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència sobre les bases del règim miner i energètic.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Indústria, Comerç i Turisme, del ministre de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana i de la ministra de Treball i Economia Social, amb l'aprovació prèvia de la ministra de Política Territorial i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 26 de maig de 2020,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del Reial decret 1457/1986, de 10 de gener, pel qual es regulen l'activitat industrial i la prestació de serveis als tallers de reparació de vehicles automòbils, dels seus equips i components.*

El Reial decret 1457/1986, de 10 de gener, pel qual es regulen l'activitat industrial i la prestació de serveis als tallers de reparació de vehicles automòbils, dels seus equips i components, queda modificat de la manera següent.

U. El tercer guió de l'article 6.3 «Placa-distintiu» queda redactat de la manera següent:

«– La tercera, o més baixa, a les sigles de la província d'ubicació del taller, i al número d'identificació del taller assignat per la comunitat autònoma. En cap cas l'obtenció d'aquest número d'identificació pot constituir un requisit previ per a l'inici de l'exercici de l'activitat.»

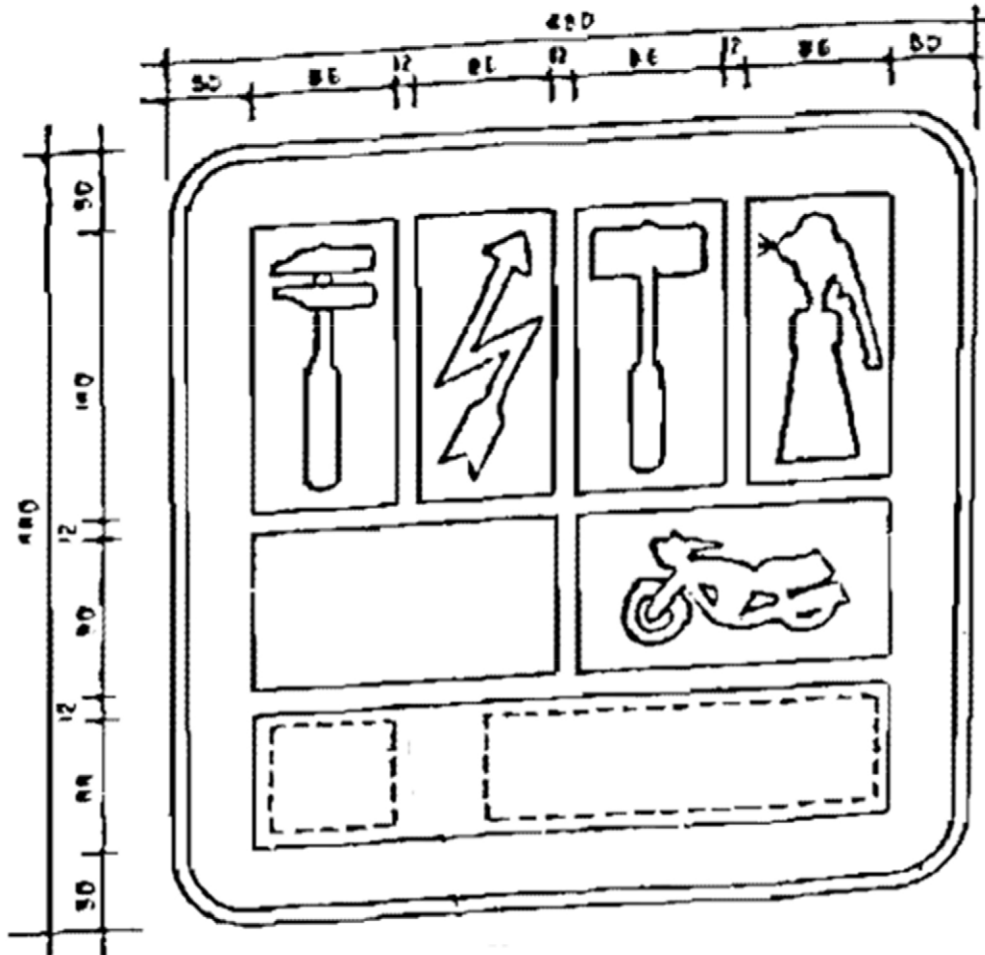
Dos. L'apartat 5 de l'article 7 «Característiques de la placa-distintiu» queda redactat de la manera següent:

«5. L'espai inferior, o tercera part en què es divideix la placa-distintiu, ha d'estar al seu torn subdividit en dues zones diferenciades:

- La de l'esquerra (de l'espectador) destinada a les sigles de la província on radiqui el taller.
- La de la dreta (de l'espectador) destinada a estampar-hi el número d'identificació del taller assignat per la comunitat autònoma.»

Tres. L'annex II «MODEL DE PLACA DISTINTIU» queda modificat de la manera següent:

«ANNEX II
MODEL DE PLACA DISTINTIU

»

Article segon. *Modificació del Reglament d'instal·lacions petrolíferes, aprovat pel Reial decret 2085/1994, de 20 d'octubre.*

El Reglament d'instal·lacions petrolíferes, aprovat pel Reial decret 2085/1994, de 20 d'octubre, queda modificat de la manera següent:

U. El segon paràgraf de l'article 6 «Autorització i comunicació d'instal·lacions, modificacions i posada en servei» queda redactat de la manera següent:

«La resta d'instal·lacions s'han de comunicar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma prèviament a la seva posada en marxa.»

Dos. S'afegeix un últim paràgraf a l'article 6 «Autorització i comunicació d'instal·lacions, modificacions i posada en servei», que queda redactat de la manera següent:

«Les instal·lacions de distribució al detall comunicades a l'òrgan competent de la comunitat autònoma les ha d'inscriure aquest d'ofici, en el registre que preveu l'article 44 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.»

Article tercer. *Modificació del Reial decret 2200/1995, de 28 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la infraestructura per a la qualitat i la seguretat industrial.*

La disposició transitòria quarta del Reial decret 2200/1995, de 28 de desembre, queda modificada de la manera següent:

«Les certificacions de conformitat que s'estableixen com a substitutòries de les figures d'homologació de producte, homologació de tipus i registre de tipus a la disposició addicional cinquena d'aquest Reial decret les han d'emetre, fins al funcionament dels organismes de control corresponents que estableix el capítol IV del Reglament, les entitats o organismes ja designats, autoritzats per efectuar aquestes homologacions o registres, o els òrgans competents en matèria d'indústria de la comunitat autònoma o la ciutat autònoma corresponent.»

Article quart. *Modificació de la Instrucció tècnica complementària ITC MI-IP 03 «Instal·lacions petrolíferes per a ús propi», aprovada pel Reial decret 1427/1997, de 15 de setembre.*

El primer paràgraf del capítol VIII «Comunicació d'instal·lacions» de la Instrucció tècnica complementària ITC MI-IP 03 «Instal·lacions petrolíferes per a ús propi» queda redactat de la manera següent:

«Els titulars dels emmagatzematges de carburants i combustibles líquids han de presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma la documentació que estableixen els punts següents d'aquest capítol.»

Article cinquè. *Modificació del Reglament electrotècnic per a baixa tensió, aprovat pel Reial decret 842/2002, de 2 d'agost.*

El Reglament electrotècnic per a baixa tensió, aprovat pel Reial decret 842/2002, de 2 d'agost, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 14 «Especificacions particulars de les empreses subministradores», que passa a denominar-se «Especificacions particulars i projectes tipus de les empreses distribuïdores», queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Especificacions particulars i projectes tipus de les empreses distribuïdores.*

1. Les empreses distribuïdores d'energia elèctrica poden proposar especificacions particulars sobre la construcció i el muntatge de connexions de servei, línies generals d'alimentació, instal·lacions de comptadors i derivacions individuals. Aquestes especificacions són úniques per a tot el territori de distribució de l'empresa distribuïdora i han de recollir les condicions tècniques de caràcter concret que siguin necessàries per aconseguir una homogeneïtat més gran en la seguretat i el funcionament de les xarxes de distribució i les instal·lacions dels consumidors.

En cap cas aquestes especificacions han d'incloure marques o models d'equips o materials concrets que aboquin el consumidor a un únic proveïdor, ni prescripcions de tipus administratiu o econòmic que comportin per al titular de la instal·lació privada càrregues addicionals a les que preveu aquest Reglament, o una altra normativa que pugui ser aplicable.

En tot cas, les especificacions han d'incloure la possibilitat que, davant situacions degudament justificades, amb l'acreditació prèvia de seguretat equivalent, el titular de la instal·lació pugui donar solucions alternatives a situacions concretes en què sigui impossible complir els requisits de les especificacions aprovades per l'Administració.

2. Aquestes especificacions s'han d'ajustar, en tot cas, als preceptes del Reglament, i amb el compliment previ del procediment d'informació pública les han d'aprovar i registrar els òrgans competents de les comunitats autònomes, en cas que es limitin al seu àmbit territorial, o el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, en cas que s'apliquin en més d'una comunitat autònoma.

3. Una persona tècnica competent de l'empresa distribuïdora d'energia elèctrica ha de certificar que les especificacions particulars compleixen totes les exigències tècniques i de seguretat establertes reglamentàriament.

Així mateix, aquestes normes han de disposar d'un informe tècnic d'un òrgan qualificat i independent que ha de certificar que les especificacions esmentades compleixen tots els requisits de la reglamentació de seguretat aplicable a productes i instal·lacions de baixa tensió, que no s'inclouen prescripcions de tipus administratiu o econòmic que comportin una càrrega per al titular de la instal·lació privada i que tampoc s'inclouen sobredimensionaments de la instal·lació no justificats tècnicament, excepte els derivats de la utilització de les sèries normalitzades de materials.

4. Les empreses distribuïdores que vulguin proposar les especificacions particulars, a què fa referència l'apartat 1, i que no es limitin a l'àmbit territorial d'una única comunitat autònoma han de trametre una sol·licitud d'aprovació al Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, acompanyada de la documentació següent:

- a) El text de les especificacions per a les quals se sol·licita l'aprovació.
- b) El certificat d'una persona tècnica competent a què es refereix el punt 3.
- c) L'informe tècnic emès per un organisme qualificat, a què es refereix el punt 3.
- d) La llista de les comunitats autònomes on l'empresa distribuïdora porti a terme la seva activitat.

Un cop presentada la sol·licitud per mitjans electrònics, el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme ha d'efectuar el tràmit d'informació pública de l'especificació esmentada i ha de sol·licitar un informe a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, a l'òrgan competent de les comunitats autònomes en què l'empresa distribuïdora dugui a terme la seva activitat i a la Secretaria d'Estat d'Energia del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic.

Un cop rebuts els informes, o un cop complert el termini que marca l'article 80 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú, per emetre'ls, ha de procedir a la seva aprovació sempre que es garanteixi el compliment reglamentari, la uniformitat dels requisits a totes les zones d'implantació de l'empresa de distribució i que no s'adoptin barreres tècniques que aboquin el consumidor a un únic proveïdor, i s'ha de publicar la resolució corresponent en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

Una vegada presentades les especificacions davant el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, juntament amb els documents esmentats, el termini per a l'aprovació és de tres mesos, i es considera el silenci administratiu com a aprovatori.

5. Les normes aprovades així s'han de publicar a la pàgina web del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, sense perjudici de la publicitat que les empreses de distribució en facin.

6. En cas de modificació o ampliació d'especificacions ja aprovades, l'empresa de distribució d'energia elèctrica ha de sol·licitar l'aprovació de l'ampliació o modificació d'aquestes especificacions seguint el mateix procediment indicat anteriorment.

7. Igualment les empreses distribuïdores, per a les instal·lacions, o part d'aquestes, de caràcter repetitiu, propietat de les empreses de distribució d'energia elèctrica i que requereixen un projecte d'acord amb el que estableix la ITC-BT-04, poden proposar projectes tipus per a la seva aprovació per part dels òrgans competents de les comunitats autònomes, en cas que es limitin al seu àmbit territorial, o per part del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, en cas que s'apliquin

en més d'una comunitat autònoma. L'aprovació dels projectes tipus ha de seguir el procediment que descriu aquest article per a les especificacions particulars.

Aquests projectes tipus han d'incloure les condicions tècniques de caràcter concret que siguin necessàries per aconseguir una homogeneïtat més gran en la seguretat i el funcionament de les instal·lacions de baixa tensió, i han de respectar els requisits que aquest article imposa a les especificacions particulars.

En tot cas, els projectes tipus s'han de completar, inexcusablement, amb les dades específiques concernents a cada cas particular.»

Dos. L'apartat 5.5 de la Instrucció tècnica complementària ITC-BT-04 «Documentació i posada en servei de les instal·lacions» queda redactat de la manera següent:

«Abans de la posada en servei de les instal·lacions, l'empresa instal·ladora ha de presentar davant de l'òrgan competent de la comunitat autònoma, per inscriure'l al registre corresponent, el certificat d'instal·lació amb el seu corresponent annex d'informació a l'usuari, per quintuplicat, al qual s'ha d'adjuntar, si s'escau, el projecte o la memòria tècnica de disseny, així com el certificat de direcció d'obra signat pel corresponent tècnic titulat competent, i el certificat d'inspecció inicial de l'organisme de control, si escau.

L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de diligenciar les còpies del certificat d'instal·lació, i tornar-ne quatre a l'empresa instal·ladora, dues per a ella i les altres dues per a la propietat, a fi que aquesta al seu torn pugui quedar-se'n una còpia i lliurar-ne l'altra a la companyia elèctrica, requisit sense el qual aquesta no pot subministrar energia a la instal·lació, llevat del que indica l'article 18.3 del Reglament electrotècnic per a baixa tensió.

Si la documentació tècnica indicada es presenta per mitjans electrònics, només és necessària la presentació d'una única còpia del certificat d'instal·lació elèctrica en lloc de cinc. En aquest cas, l'administració ha d'enviar aquest certificat diligenciat per mitjans electrònics a l'empresa instal·ladora, la qual ha de lliurar una còpia (també electrònica) del document al titular de la instal·lació i conservar-ne una altra per al seu arxiu.»

Article sisè. *Modificació de la Instrucció tècnica complementària «MIE-AEM-2» del Reglament d'aparells d'elevació i manteniment, referent a grues torre per a obres o altres aplicacions, aprovada pel Reial decret 836/2003, de 27 de juny.*

La Instrucció tècnica complementària «MIE-AEM-2», aprovada pel Reial decret 836/2003, de 27 de juny, queda modificada de la manera següent:

U. Les lletres d) i e) de l'apartat 3 de l'annex VI, «Requisits per a l'obtenció del carnet», de la Instrucció tècnica complementària (ITC) «MIE-AEM-2» queden redactades de la manera següent:

«d) La superació d'un curs teoricopràctic impartit per una entitat habilitada davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

e) La superació d'un examen efectuat per l'òrgan competent de la comunitat autònoma.»

Dos. L'apartat 5 de l'annex VI, «Entitats reconegudes per impartir cursos», de la Instrucció tècnica complementària (ITC) «MIE-AEM-2», que passa a denominar-se «Entitats habilitades per impartir cursos», queda redactat de la manera següent:

«5. Entitats habilitades per impartir cursos.

Poden impartir el curs teoricopràctic d'operador de grua torre les entitats que hagin presentat prèviament una declaració responsable davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma on hagin de fer el curs, i compleixin els requisits següents:

a) Disposar dels mitjans i els recursos mínims necessaris, personals i materials (personal competent, locals, elements de grues, motors, cables, rodaments, perfils, manuals d'instal·lació i manteniment, aparells de mesura elèctrics i mecànics i claus dinamomètriques).

b) Disposar de grues tipus torre desmuntables i autodesplegables, en propietat o llogades, per un període mínim equivalent a la durada del curs que s'ha d'impartir, en correcte funcionament i per a ús exclusiu de l'entitat habilitada.»

Article setè. *Modificació de la Instrucció tècnica complementària «MIE-AEM-4» del Reglament d'aparells d'elevació i manteniment, referent a grues mòbils autopropulsades, aprovada pel Reial decret 837/2003, de 27 de juny.*

La Instrucció tècnica complementària «MIE-AEM-4», referent a grues mòbils autopropulsades, aprovada pel Reial decret 837/2003, de 27 de juny, queda modificada de la manera següent:

U. El punt 2 de l'apartat 4 «Procediment» de la Instrucció tècnica complementària (ITC) «MIE-AEM-4», referent a grues mòbils autopropulsades, queda redactat de la manera següent:

«2. L'òrgan competent de la comunitat autònoma esmentada ha de registrar la declaració "CE" de conformitat o la declaració d'adequació de la grua i li ha d'assignar un número d'identificació, el qual s'ha de conservar per a posteriors inspeccions periòdiques i altres comprovacions que siguin pertinents.»

Dos. L'apartat 3 de l'annex VII «Carnet d'operador de grua mòbil autopropulsada» de la Instrucció tècnica complementària (ITC) «MIE-AEM-4» queda redactat de la manera següent:

«L'obtenció del carnet es pot fer per dues vies. D'una banda, requereix la concurrència dels requisits següents:

a) Estar en possessió del títol de graduat en educació secundària obligatòria, o del títol de graduat escolar, o d'un títol equivalent a efectes laborals.

b) Tenir fets els 18 anys en el moment d'efectuar la sol·licitud del curs que s'esmenta a l'apartat.

c) La superació d'un curs teoricopràctic impartit per una entitat habilitada davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

d) La superació d'un examen teoricopràctic efectuat per l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

e) Superar un examen mèdic, psicotècnic i físic, específic per a aquest tipus d'activitat, que inclou un examen d'agudeses visual, sentit de l'orientació, equilibri i agudeses auditiva.

D'altra banda, s'obté directament el carnet d'operador de grua mòbil autopropulsada quan es disposi d'un títol de formació professional o d'un certificat de professionalitat inclòs al Catàleg nacional de qualificacions professionals, l'àmbit competencial del qual coincideixi amb les matèries objecte del Reglament d'aparells d'elevació i manteniment d'aquests, aprovat pel Reial decret 2291/1985, de 8 de novembre, i d'aquesta Instrucció tècnica complementària. També, en aquest cas, cal superar un examen mèdic, psicotècnic i físic, específic per a aquest tipus d'activitats, que inclou un examen sobre agudeses visual, sentit de l'orientació, equilibri i agudeses auditiva.»

Tres. El títol de l'apartat 5 de l'annex VII «Carnet d'operador de grua mòbil autopropulsada» de la Instrucció tècnica complementària (ITC) «MIE-AEM-4» se substitueix pel següent:

«Entitats habilitades per impartir cursos.»

Quatre. El primer paràgraf de l'apartat 5 de l'annex VII «Carnet d'operador de grua mòbil autopropulsada» de la Instrucció tècnica complementària (ITC) «MIE-AEM-4» queda redactat de la manera següent:

«Poden impartir el curs teoricopràctic d'operador de grua mòbil autopropulsada les entitats que hagin presentat prèviament una declaració responsable davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma on hagin de fer el curs, i compleixin els requisits següents:»

Cinc. L'apartat 5.2 de l'annex VII «Carnet d'operador de grua mòbil autopropulsada» de la Instrucció tècnica complementària (ITC) «MIE-AEM-4» queda redactat de la manera següent:

«5.2 Disposar, durant el curs, de grues autopropulsades per a l'ús exclusiu de l'entitat habilitada per impartir cursos, amb les corresponents revisions i inspeccions en vigor, i en funcionament. La grua durant les hores lectives només pot efectuar les pràctiques acadèmiques, i cap altre tipus de treball.»

Article vuitè. *Modificació del Reglament tècnic de distribució i utilització de combustibles gasosos i de les seves instruccions tècniques complementàries ITC-ICG 02 sobre centres d'emmagatzematge i distribució d'envasos de gasos líquats del petroli (GLP), ITC-ICG 03 sobre instal·lacions d'emmagatzematge de gasos líquats del petroli (GLP) en dipòsits fixos, ITC-ICG 04 sobre plantes satèl·lit de gas natural líquat (GNL), ITC-ICG 05 sobre estacions de servei per a vehicles de gas, ITC-ICG 07 sobre instal·lacions receptores de combustibles gasosos i ITC-ICG 11 sobre normes UNE de referència en el Reglament tècnic de distribució i utilització de combustibles gasosos, aprovats pel Reial decret 919/2006, de 28 de juliol.*

El Reglament tècnic de distribució i utilització de combustibles gasosos i les seves instruccions tècniques complementàries ICG 01 a 11, aprovat pel Reial decret 919/2006, de 28 de juliol, queda modificat de la manera següent:

U. La lletra e) de l'apartat 1 de l'article 2 «Camp d'aplicació» del Reglament tècnic queda redactada de la manera següent:

«e) Estacions de servei per a vehicles de gas: instal·lacions d'emmagatzematge i subministrament de gas líquat del petroli (GLP) a granel, o de gas natural comprimit (GNC) o líquat (GNL), o d'hidrogen en fase de gas per a la seva utilització com a carburant per a vehicles de motor.»

Dos. La lletra d) de l'article 3 «Definicions» del Reglament tècnic queda redactada de la manera següent:

«d) Combustibles gasosos: els enumerats en les tres famílies de gasos de la norma UNE-EN 437 i l'hidrogen en fase de gas per a la seva utilització com a combustible.»

Tres. L'apartat 7.2 de l'article 7 «Manteniment d'instal·lacions i aparells. Controls periòdics» del Reglament tècnic queda modificat de la manera següent, i s'eliminen els apartats 7.2.1 i 7.2.2:

«7.2 Control periòdic de les instal·lacions.—Les instal·lacions objecte d'aquest Reglament s'han de sotmetre a un control periòdic que han de definir les ITC corresponents. Quan el control periòdic s'efectuï sobre instal·lacions receptores (individuals o comunes) alimentades des de xarxes de distribució (gas natural o GLP), aquest es denomina “inspecció periòdica”. Així mateix, quan el control periòdic l'hagi d'efectuar obligatòriament un organisme de control, aquest es denomina “inspecció periòdica”. En qualsevol altre cas, es denomina “revisió periòdica”.

La ITC corresponent ha de determinar:

Les instal·lacions que han de ser objecte d'inspecció periòdica o revisió periòdica, segons el cas, i la persona o entitat competent per efectuar-les;
els criteris per a la realització de les inspeccions o revisions;
els terminis per a la realització dels controls periòdics.

En tot cas, el titular o l'usuari, segons el cas, té la facultat de triar lliurement l'empresa encarregada d'efectuar el control periòdic i les adequacions que es derivin del procés d'aquest control.

Dels resultats dels controls periòdics s'han d'emetre els certificats corresponents.

Les inspeccions periòdiques de les instal·lacions receptores (individuals o comunes) alimentades des de xarxes de distribució per canalització, d'acord amb la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, les han d'efectuar una empresa instal·ladora de gas habilitada o el distribuïdor, amb l'ús de mitjans propis o externs.

És obligació del titular de la instal·lació, o, si no, de l'usuari, la realització dels controls periòdics, per a la qual cosa ha de sol·licitar els serveis d'una de les entitats que indica la ITC corresponent.»

Quatre. L'últim paràgraf de l'apartat 2 «Classificació dels centres» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 02 sobre centres d'emmagatzematge i distribució d'envasos de gasos líquats del petroli (GLP) queda redactada de la manera següent:

«La capacitat total és la suma de les capacitats parcials de cada tipus d'envàs.»

Cinc. L'apartat 5 «Manteniment i control periòdic» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 02 sobre centres d'emmagatzematge i distribució d'envasos de gasos líquats del petroli (GLP) queda redactat de la manera següent:

«El titular d'un centre és el responsable del bon ús, el manteniment i la conservació de les instal·lacions, els elements i els equips que el formen.

A més, el titular del centre d'emmagatzematge també és responsable que el centre sigui inspeccionat cada dos anys per un organisme de control, el qual ha de comprovar que no se sobrepassa la capacitat total d'emmagatzematge d'envasos de GLP comunicada i que se segueixen complint les condicions i les mesures de seguretat assenyalades reglamentàriament.

L'organisme de control ha d'emetre el certificat d'inspecció corresponent, que ha de lliurar al seu titular i del qual ha de trametre una còpia a l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

Independentment d'això, els operadors de GLP a l'engròs poden fer les visites que considerin convenientes als centres que subministren per comprovar el correcte funcionament, manteniment i conservació de les instal·lacions, i han de donar compte immediatament de les deficiències o anomalies observades al titular d'aquelles i ho han de notificar al òrgan competent corresponent de la comunitat autònoma.

No es pot subministrar GLP a cap centre d'emmagatzematge si el titular no acredita davant l'operador, mitjançant una còpia del certificat d'inspecció, que aquesta s'ha efectuat amb un resultat favorable i dins del termini oportú.»

Sis. El tercer cas de l'apartat 5.2 «Instal·lacions que necessiten projecte» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 03 sobre instal·lacions d'emmagatzematge de gasos líquats del petroli (GLP) en dipòsits fixos queda redactat de la manera següent:

«Instal·lacions d'estacions d'emmagatzematge ubicades en llocs de lliure accés al públic. Per lliure accés al públic s'entén l'accés habitual d'aquest respecte a la superfície establerta en la definició d'estació de GLP que apareix a la norma UNE 60250.»

Set. El primer paràgraf de l'apartat 6 «Manteniment i revisions periòdiques» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 03 sobre instal·lacions d'emmagatzematge de gasos líquats del petroli (GLP) en dipòsits fixos, que passa a denominar-se 6 «Manteniment i controls periòdics», queda redactat de la manera següent:

«El manteniment i el control periòdic de les instal·lacions s'han d'efectuar d'acord amb les disposicions de la norma UNE 60250.»

Vuit. El títol de l'apartat 6 «Manteniment i revisions periòdiques» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 04 sobre plantes satèl·lit de gas natural líquat (GNL) se substitueix pel següent: «Manteniment i controls periòdics»

Nou. El paràgraf cinquè de l'apartat 6.1 «Manteniment» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 04 sobre plantes satèl·lit de gas natural líquat (GNL) queda redactat de la manera següent:

«El titular es responsabilitza que estigui vigent en tot moment el contracte de manteniment, i de la custòdia del llibre de manteniment o una còpia de l'arxiu documental, així com del certificat de l'últim control periòdic efectuat d'acord amb el que estableix aquesta ITC.»

Deu. L'apartat 6.2 «Revisions periòdiques» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 04 sobre plantes satèl·lit de gas natural líquat (GNL), que passa a denominar-se 6.2 «Controls periòdics», queda redactat de la manera següent:

«6.2 Controls periòdics.—El titular d'una planta satèl·lit de GNL és responsable de fer controlar la instal·lació cada cinc anys. Aquest control ha d'incloure les proves i les verificacions que estableix la norma UNE 60210.

Aquestes proves les han d'efectuar un especialista criogènic, el servei de manteniment de l'usuari o un organisme de control si el producte del volum geomètric, en metres cúbics (V), per la pressió màxima de treball, en bar (P), és igual o inferior a 300, i necessàriament un organisme de control, si aquest producte és superior.

Si efectua les proves el servei de manteniment del titular de la instal·lació ha de justificar prèviament davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma que disposa de personal idoni i mitjans tècnics suficients per portar-les a terme.

Amb el resultat d'aquestes proves s'ha d'estendre un certificat per quadruplicat del fet que el control periòdic s'ha efectuat amb un resultat satisfactori. Se n'ha de lliurar un exemplar a l'usuari, al titular i a l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

En cas que el control hagi posat de manifest que s'han modificat les condicions del projecte, l'agent que ha efectuat el control ho ha de posar immediatament en coneixement de l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

Cada quinze anys s'ha d'efectuar una prova de pressió pneumàtica (per evitar introduir humitat en el dipòsit), d'acord amb els criteris que estableix la norma UNE 60210.

La prova l'ha d'efectuar un organisme de control, assistit per un especialista criogènic, que ha d'emetre una acta de proves un cop conclosa amb èxit l'operació.»

Onze. L'apartat 1 «Objecte» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 05 sobre estacions de servei per a vehicles de gas queda redactat de la manera següent:

«Aquesta Instrucció tècnica complementària (d'ara endavant, també denominada ITC) té per objecte fixar els requisits tècnics essencials i les mesures de seguretat mínimes que s'han d'observar en projectar, construir i explotar les instal·lacions d'emmagatzematge i subministrament de gas líquat del petroli (GLP) a granel o de gas natural, tant comprimit (GNC) com líquat (GNL), o d'hidrogen en fase de gas per a la seva utilització com a carburant per a vehicles de motor, a què es refereix

l'article 2 del Reglament tècnic de distribució i utilització de combustibles gasosos (d'ara endavant, també denominat Reglament).»

Dotze. S'afegeix un nou paràgraf al final de l'apartat 2 «Camp d'aplicació» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 05 sobre estacions de servei per a vehicles de gas amb el contingut següent:

«Els equips d'ús propi per al subministrament de GNC a vehicles amb un cabal màxim inferior a 10 m³/h sense emmagatzematge intermedi estan fora de l'àmbit d'aplicació d'aquesta ITC i les seves condicions de seguretat generals venen donades per la normativa que els sigui aplicable, en particular la relativa a la seguretat d'aparells de gas, de les màquines i als equips de pressió, i als efectes d'instal·lació, posada en servei i inspecció periòdiques s'han de considerar aparells de gas connectats a la instal·lació receptora que els subministra el combustible.»

Tretze. L'apartat 3 «Disseny i execució de la instal·lació» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 05 sobre estacions de servei per a vehicles de gas queda redactat de la manera següent:

«El disseny, la construcció, el muntatge i l'explotació de les estacions de servei de GLP s'ha de dur a terme d'acord amb el que estableix la norma UNE 60630.

Així mateix, el disseny, la construcció, el muntatge i l'explotació de les estacions de servei de GNC, GNL i hidrogen han de complir les especificacions tècniques que estableixen la Directiva 2014/94/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2014, relativa a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius, i els seus reglaments delegats des del moment de la seva data d'aplicació.

Mentrestant, han de complir el que estableixen les normes UNE-EN ISO 16923, UNE-EN ISO 16924 i ISO 19880-1 respectivament.»

Catorze. L'apartat 4.4 «Proves prèvies» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 05 sobre estacions de servei per a vehicles de gas queda redactat de la manera següent:

«Un cop finalitzades les obres i el muntatge de la instal·lació, i prèviament a la seva posada en servei, l'empresa instal·ladora que l'ha executat, sota la supervisió del director d'obra, ha d'efectuar les proves previstes a les normes que esmenta l'apartat 3 d'aquesta ITC, segons correspongui al tipus de l'estació de servei, i n'han d'anotar el resultat al certificat.

Un cop superades les proves que indica el paràgraf anterior, la posada en servei de la instal·lació comporta la realització d'una inspecció inicial. Durant aquesta inspecció s'han d'efectuar els assajos i les verificacions que estableixen les normes esmentades, segons correspongui. Aquestes operacions les ha d'efectuar l'organisme de control, assistit per l'empresa instal·ladora i pel director d'obra. Durant els assajos el director d'obra i l'empresa instal·ladora han de prendre totes les precaucions necessàries perquè s'efectuïn en condicions segures d'acord amb el que reflecteix la norma UNE 60250.»

Quinze. L'apartat 5 «Manteniment i revisions periòdiques» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 05 sobre estacions de servei per a vehicles de gas, que passa a denominar-se 5 «Manteniment i inspeccions periòdiques», queda redactat de la manera següent:

«5. Manteniment i inspeccions periòdiques.

El manteniment i les inspeccions periòdiques de les estacions de servei s'han d'efectuar d'acord amb les disposicions de les normes que esmenta el punt 3 d'aquesta ITC, segons correspongui. El titular de l'estació de servei és el responsable

que les instal·lacions incloses en aquesta estiguin en tot moment en perfectes condicions de funcionament i conservació, per a la qual cosa ha d'efectuar periòdicament i per mitjà del personal d'explotació les comprovacions i les verificacions necessàries per conèixer en tot moment l'estat de la instal·lació. El titular de l'estació de servei és responsable de sol·licitar cada cinc anys la realització de la inspecció periòdica de la instal·lació a un organisme de control, que ha d'emetre el certificat d'inspecció corresponent. En el cas de les estacions de servei de GLP, la inspecció anterior no ha d'incloure els dipòsits d'emmagatzematge de GLP, per al manteniment dels quals el titular de l'estació ha d'actuar de conformitat amb els criteris i les exigències que s'estableixen per a les instal·lacions d'emmagatzematge de GLP en dipòsits fixos. En les estacions de servei objecte d'aquesta ITC s'han de substituir totes les mànegues de subministrament de carburant als vehicles almenys cada cinc anys. En cada estació de servei hi ha d'haver un llibre de manteniment o un arxiu documental amb les actes de totes les operacions efectuades, que ha de poder consultar l'òrgan administratiu competent quan aquest ho consideri convenient, que ha d'estar en poder del titular de l'estació. Totes les intervencions sobre les instal·lacions s'han de registrar en el llibre de manteniment de la instal·lació o l'arxiu documental. Aquest ha d'indicar la data, la persona i la intervenció efectuada. Cada intervenció l'han de signar la persona que l'efectuï i el titular de la instal·lació.»

Setze. L'apartat 4.1 «Inspeccions periòdiques de les instal·lacions receptores alimentades des de xarxes de distribució» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 07 sobre instal·lacions receptores de combustibles gasosos queda redactat de la manera següent:

«4.1 Inspeccions periòdiques de les instal·lacions receptores alimentades des de xarxes de distribució.—Cada cinc anys, i dins de l'any natural de venciment d'aquest període des de la data de posada en servei de la instal·lació o, si s'escau, des de l'última inspecció periòdica, les empreses instal·ladores de gas habilitades o els distribuïdors de gasos combustibles per canalització han d'efectuar una inspecció de les instal·lacions receptores dels usuaris, i els n'ha de repercutir el cost, que, en cas que la inspecció l'efectuï el distribuïdor, no pot superar els costos regulats i tenint en compte el següent:

En instal·lacions de fins a 70 kW de potència instal·lada, la inspecció ha de comprendre des de la clau d'usuari fins als aparells de gas, inclosos aquests.

En instal·lacions centralitzades de calefacció i instal·lacions de més de 70 kW de potència instal·lada, la inspecció ha de comprendre des de la clau d'edifici fins a la connexió dels aparells de gas, exclosos aquests.

De manera general, i independentment de la potència instal·lada, en les instal·lacions subministrades a una pressió màxima d'operació superior a 5 bar la inspecció ha de comprendre des de la clau de connexió de servei fins a la connexió dels aparells de gas, exclosos aquests. El manteniment dels aparells és responsabilitat del titular de la instal·lació i s'ha de preveure en els plans generals de manteniment de la planta.

Adicionalment, les empreses instal·ladores de gas habilitades o els distribuïdors a les instal·lacions dels quals estiguin connectades les instal·lacions receptores individuals dels usuaris n'han d'inspeccionar la part comuna amb una periodicitat de cinc anys.

La inspecció periòdica d'una instal·lació receptora alimentada des d'una xarxa de distribució d'una pressió igual o inferior a 5 bars consisteix bàsicament en la comprovació de l'estanquitat de la instal·lació receptora i la verificació del seu bon estat de conservació, la combustió higiènica dels aparells, la comprovació dels requisits de ventilació i el volum mínim del local, la verificació dels sistemes de detecció de gas substitutius de la ventilació ràpida i l'evacuació correcta dels

productes de la combustió. Respecte d'això es consideren adequats els procediments d'inspecció que estiguin d'acord amb les normes UNE 60670-12 i UNE 60670-13.

Els criteris tècnics aplicables en les inspeccions periòdiques s'han de referir a la versió de les normes descrites anteriorment que siguin aplicables en el moment de posada en servei de la instal·lació o de modificació o ampliació d'aquesta, excepte pel que fa a la presència d'aparells de gas de tipus A o tipus B instal·lats en un dormitori, o en un local de bany o dutxa, i a la falta de sistema de detecció i tall de gas. En aquests casos, els criteris tècnics aplicables són els de la versió vigent de la norma, per al compliment dels quals es disposa d'un període d'adaptació a aquesta, equivalent al període comprès fins a la inspecció periòdica següent.

La inspecció periòdica d'una instal·lació receptora alimentada des d'una xarxa de pressió superior a 5 bar s'ha d'efectuar d'acord amb els procediments que descriu la norma UNE 60620-6.

En tot cas, es requereix que el personal que efectuï la inspecció sigui instal·lador habilitat de gas en els termes que estableix la ITC-ICG 09.

4.1.1 Procediment general d'actuació.

a) El distribuïdor ha de comunicar als usuaris, amb una antelació de tres mesos, l'obligació que en la seva instal·lació s'ha d'efectuar la inspecció, i que la pot efectuar una empresa instal·ladora habilitada o ell mateix.

b) La inspecció l'ha d'efectuar:

b.1 En el cas d'una empresa instal·ladora de gas habilitada, instal·ladors de la categoria A, B o C per a instal·lacions individuals i instal·ladors de les categories A o B per a instal·lacions comunes.

b.2 En el cas d'una empresa distribuïdora, personal propi o contractat pel distribuïdor. Tant el personal contractat com el propi han de disposar de les habilitacions corresponents segons indica l'apartat b.1 o ha d'estar degudament certificat per a aquesta activitat per una entitat acreditada per a la certificació de persones segons el Reial decret 2200/1995, de 28 de desembre. Així mateix, el personal contractat ha d'actuar en el si d'una empresa instal·ladora habilitada.

c) Procediment general d'actuació efectuada per una empresa instal·ladora habilitada de gas:

c.1. Si per la tria del client l'empresa instal·ladora habilitada de gas efectua la inspecció amb un resultat favorable, ha d'emetre el certificat d'inspecció corresponent, i n'ha de lliurar una còpia al titular de la instal·lació, n'ha de trametre una altra còpia a l'empresa distribuïdora pels mitjans que es determinin, així mateix, i n'ha de mantenir una altra còpia en el seu poder. El certificat l'ha de signar l'instal·lador habilitat i ha de dur el segell de l'empresa instal·ladora responsable.

c.2. Si l'empresa instal·ladora efectua la inspecció i s'hi detecten anomalies, s'ha de procedir de la manera següent:

S'ha de trametre a l'empresa distribuïdora l'informe d'anomalies, en el qual s'ha d'indicar el termini màxim de correcció d'aquestes, i se n'ha de lliurar una còpia al titular de la instal·lació, i no pot reparar les anomalies la mateixa empresa o instal·lador que efectuï la inspecció.

d) Procediment general d'actuació efectuada per una empresa distribuïdora.

d.1. Si l'empresa distribuïdora efectua la inspecció per la tria del client, ha d'avisar amb una antelació mínima de 5 dies la data de la visita d'inspecció i ha de sol·licitar que es faciliti l'accés a la instal·lació el dia indicat.

Si el resultat és favorable, s'ha d'emetre el certificat corresponent d'inspecció i se n'ha de lliurar una còpia al titular i n'ha de mantenir una còpia en el seu poder.

Si es detecten anomalies en finalitzar la inspecció s'ha de lliurar l'informe d'anomalies corresponent, amb la indicació del termini de correcció d'aquestes, i no pot reparar les anomalies la mateixa empresa o instal·lador.

d.2. En cas que la distribuïdora no rebí el certificat d'inspecció periòdica de les instal·lacions en la data límit indicada en la comunicació del distribuïdor, s'entén que el titular vol que la inspecció l'efectuï el mateix distribuïdor, el qual ha de comunicar la data i l'hora de la inspecció amb una antelació mínima de cinc dies.

e) En cas que sigui l'empresa distribuïdora la que efectuï la inspecció, si no és possible efectuar la inspecció perquè l'usuari està absent, el distribuïdor li ha de notificar la data d'una segona visita.

f) En cas que es detectin anomalies de les que indiquen les normes UNE 60670 o UNE 60620, segons correspongui, s'ha de formalitzar i lliurar a l'usuari un informe d'anomalies, que ha d'incloure les dades mínimes que indica l'annex d'aquesta ITC. Aquestes anomalies les ha de corregir l'usuari.

En cas que es detecti una anomalia principal, si aquesta no es pot corregir en el mateix moment, s'ha d'interrompre el subministrament de gas i precintat la part de la instal·lació pertinent o l'aparell afectat, segons sigui procedent. A aquest efecte es consideren anomalies principals les que contenen les normes UNE 60670 o UNE 60620, segons correspongui. Totes les fugues detectades en instal·lacions de gas es consideren com a anomalia principal.

En el cas de manques d'estanquitat considerades anomalies secundàries s'ha de donar un termini de quinze dies hàbils per corregir-les. A aquest efecte es consideren anomalies secundàries les que contenen les normes UNE 60670 o UNE 60620, segons correspongui.

g) El distribuïdor ha de disposar d'una base de dades, actualitzada permanentment, que contingui, entre altres informacions, la data de l'última inspecció de les instal·lacions receptores, així com el resultat, i ha de conservar aquesta informació durant deu anys. Tot el sistema l'ha de poder consultar l'òrgan competent de la comunitat autònoma, quan aquest ho consideri convenient.

h) El titular, o, si no, l'usuari, és el responsable de la correcció de les anomalies detectades en la instal·lació, inclosa la connexió de servei interior soterrada, i en els aparells de gas, i ha d'utilitzar per a això els serveis d'un instal·lador habilitat de gas o d'un servei tècnic segons correspongui, que ha de lliurar a l'usuari un justificant de correcció d'anomalies segons el model que inclou l'annex d'aquesta ITC, i n'ha d'enviar una còpia al distribuïdor. Quan l'anomalia secundària que s'hagi de corregir sigui la que estipula el punt 4.2.4 (impossibilitat de comprovació dels productes de la combustió de l'aparell, quan sigui de tipus B o C) de la norma UNE 60670-13, aquesta correcció requereix la comprovació de la composició dels productes de la combustió, amb un resultat favorable. Es considera que la inspecció ha estat favorable quan s'emeti el justificant de correcció de les anomalies sense necessitat d'emetre cap certificat addicional.

i) Quan l'empresa instal·ladora habilitada hagi resolt les anomalies principals que van ocasionar el precintament de la instal·lació, pot dur a terme el desprecintament i pot deixar la instal·lació en funcionament, i ho ha de comunicar a l'empresa distribuïdora mitjançant la presentació del certificat d'esmena corresponent.»

Disset. L'apartat 4.2 «Revisió periòdica de les instal·lacions receptores no alimentades des de xarxes de distribució» de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 07 sobre instal·lacions receptores de combustibles gasosos queda redactat de la manera següent:

«4.2 Revisió periòdica de les instal·lacions receptores no alimentades des de xarxes de distribució.—Els titulars, o, si no, els usuaris actuals de les instal·lacions receptores no alimentades des de xarxes de distribució, són responsables

d'encarregar una revisió periòdica de la seva instal·lació, i han d'utilitzar per a aquesta finalitat els serveis d'una empresa instal·ladora de gas d'acord amb el que estableix la ITC-ICG 09.

Aquesta revisió s'ha de fer cada cinc anys, i comprèn des de la clau d'usuari fins als aparells de gas, inclosos aquests, quan la potència instal·lada sigui inferior o igual a 70 kW, o des de la clau d'usuari fins a la clau de connexió dels aparells, exclosos aquests, quan la potència instal·lada superi el valor esmentat.

A més, la revisió periòdica de la instal·lació receptora s'ha de fer coincidir amb la de la instal·lació que l'alimenta.

La revisió periòdica d'una instal·lació receptora no alimentada des d'una xarxa de distribució i subministrada a una pressió igual o inferior a 5 bar consisteix bàsicament en la comprovació de l'estanquitat de la instal·lació receptora, i la verificació del seu bon estat de conservació, la combustió higiènica dels aparells, la comprovació dels requisits de ventilació i volum mínim del local, la verificació dels sistemes de detecció de gas substituïts de la ventilació ràpida i l'evacuació correcta dels productes de la combustió. Respecte d'això es consideren adequats els procediments de revisió que estiguin d'acord amb les normes UNE 60670-12 i UNE 60670-13. També s'ha de comprovar l'estat de la protecció catòdica de les canalitzacions d'acer soterrades.

Els criteris tècnics aplicables en les revisions periòdiques s'han de referir a la versió de les normes descrites anteriorment que siguin aplicables en el moment de posada en servei de la instal·lació o de modificació o ampliació d'aquesta, excepte pel que fa a la presència d'aparells de gas de tipus A o tipus B instal·lats en un dormitori, o en un local de bany o dutxa, i a la falta de sistema de detecció i tall de gas. En aquests casos, els criteris tècnics aplicables són els de la versió vigent de la norma, per al compliment dels quals es disposa d'un període d'adaptació a aquesta, equivalent al període comprès fins a la revisió periòdica següent.

La revisió periòdica d'una instal·lació receptora no alimentada des d'una xarxa de distribució i subministrada a una pressió superior a 5 bar s'ha d'efectuar d'acord amb els procediments que descriu la norma UNE 60620-6. També s'ha de comprovar l'estat de la protecció catòdica de les canalitzacions d'acer soterrades.

Quan la visita doni un resultat favorable, s'ha de formalitzar i lliurar a l'usuari un certificat de revisió periòdica, que ha de seguir en cada cas els models que presenta l'annex d'aquesta ITC per a receptores comunes o individuals.

En cas que es detectin anomalies de les que indiquen les normes UNE 60670 o UNE 60620, segons correspongui, s'ha de formalitzar i lliurar a l'usuari un informe d'anomalies, que ha d'incloure les dades mínimes que indica l'annex d'aquesta ITC.

En cas que es detecti una anomalia principal, si aquesta no es pot corregir en el mateix moment, s'ha d'interrompre el subministrament de gas i precintat la part de la instal·lació pertinent o l'aparell afectat, segons sigui procedent. A aquest efecte es consideren anomalies principals les que contenen les normes UNE 60670 o UNE 60620, segons correspongui. Totes les fugues detectades en instal·lacions de GLP es consideren com a anomalia principal.

Les anomalies secundàries s'han de comunicar a l'usuari perquè les corregeixi. A aquest efecte es consideren anomalies secundàries les que contenen les normes UNE 60670 o UNE 60620, segons correspongui.»

Divuit. La taula de normes de la Instrucció tècnica complementària ITC-ICG 11, sobre la relació de normes UNE de referència, se substitueix per la següent:

Referència norma UNE i títol	Substitueix / modifica	Data d'aplicabilitat de la norma (*)	Data final del període de coexistència (**)
UNE 60210:2018. Plantes satèl·lit de gas natural líquat (GNL).	EDIC. 2015.	14.11.2018	14.05.2019

Referència norma UNE i títol	Substitueix / modifica	Data d'aplicabilitat de la norma (*)	Data final del període de coexistència (**)
UNE 60250:2008. Instal·lacions d'emmagatzematge de gasos líquats del petroli (GLP) en dipòsits fixos per al seu consum en instal·lacions receptores.	EDIC. 2004 i modificacions posteriors.	–	12.05.2011
UNE 60310:2015. Canalitzacions de combustibles gasosos amb una pressió màxima d'operació superior a 5 bar i inferior o igual a 16 bar.	EDIC. 2011 i modificacions posteriors.	02.07.2015	02.01.2016
UNE 60310:2015/1M:2018. Canalitzacions de combustibles gasosos amb una pressió màxima d'operació superior a 5 bar i inferior o igual a 16 bar.	EDIC. 2015.	14.11.2018	14.05.2019
UNE 60311:2015. Canalitzacions de combustibles gasosos amb una pressió màxima d'operació inferior o igual a 5 bar.	EDIC. 2011 i modificacions posteriors.	02.07.2015	02.01.2016
UNE 60311:2015/1M:2018. Canalitzacions de combustibles gasosos amb una pressió màxima d'operació inferior o igual a 5 bar.	EDIC. 2015.	14.11.2018	14.05.2019
UNE 60312:2015. Estacions de regulació per a canalitzacions de distribució de combustibles gasosos amb una pressió d'entrada no superior a 16 bar.	EDIC. 2011.	–	02.01.2016
UNE 60601:2013. Sales de màquines i equips autònoms de generació de calor o fred o per a cogeneració, que utilitzen combustibles gasosos.	EDIC. 2006.	–	02.01.2016
UNE 60620–1:2005. Instal·lacions receptores de gas natural subministrades a pressions superiors a 5 bar. Part 1: generalitats.	–	–	–
UNE 60620–2:2005. Instal·lacions receptores de gas natural subministrades a pressions superiors a 5 bar. Part 2: connexions de servei interiors.	–	–	–
UNE 60620–3:2005. Instal·lacions receptores de gas natural subministrades a pressions superiors a 5 bar. Part 3: estacions de regulació i mesura.	–	–	–
UNE 60620–4:2005. Instal·lacions receptores de gas natural subministrades a pressions superiors a 5 bar. Part 4: línies de distribució interior.	–	–	–
UNE 60620–5:2005. Instal·lacions receptores de gas natural subministrades a pressions superiors a 5 bar. Part 5: grups de regulació.	–	–	–
UNE 60620–6:2005. Instal·lacions receptores de gas natural subministrades a pressions superiors a 5 bar. Part 6: criteris tècnics bàsics per al control periòdic de les instal·lacions receptores en servei.	–	–	–
UNE 60630:2017. Disseny, construcció, muntatge i explotació d'estacions de servei de GLP per a vehicles de motor.	EDIC. 2011.	14.11.2018	14.05.2019
UNE 60670–1:2014. Instal·lacions receptores de gas subministrades a una pressió màxima d'operació (MOP) inferior o igual a 5 bar. Part 1: generalitats.	EDIC. 2005.	–	02.01.2016

Referència norma UNE i títol	Substitueix / modifica	Data d'aplicabilitat de la norma (*)	Data final del període de coexistència (**)
UNE 60670-2:2014. Instal·lacions receptores de gas subministrades a una pressió màxima d'operació (MOP) inferior o igual a 5 bar. Part 2: terminologia.	EDIC. 2005.	-	02.01.2016
UNE 60670-3:2014. Instal·lacions receptores de gas subministrades a una pressió màxima d'operació (MOP) inferior o igual a 5 bar. Part 3: canonades, elements, accessoris i les seves unions.	EDIC. 2005.	-	02.01.2016
UNE 60670-4:2014. Instal·lacions receptores de gas subministrades a una pressió màxima d'operació (MOP) inferior o igual a 5 bar. Part 4: disseny i construcció.	EDIC. 2005 i modificacions posteriors.	-	02.01.2016
UNE 60670-5:2014. Instal·lacions receptores de gas subministrades a una pressió màxima d'operació (MOP) inferior o igual a 5 bar. Part 5: recintes destinats a la instal·lació de comptadors de gas.	EDIC. 2005.	-	02.01.2016
UNE 60670-6:2014. Instal·lacions receptores de gas subministrades a una pressió màxima d'operació (MOP) inferior o igual a 5 bar. Part 6: requisits de configuració, ventilació i evacuació dels productes de la combustió en els locals destinats a contenir els aparells de gas.	EDIC. 2005 i modificacions posteriors.	-	02.01.2016
UNE 60670-7:2014. Instal·lacions receptores de gas subministrades a una pressió màxima d'operació (MOP) inferior o igual a 5 bar. Part 7: requisits d'instal·lació i connexió dels aparells de gas.	EDIC. 2005.	-	02.01.2016
UNE 60670-8:2014. Instal·lacions receptores de gas subministrades a una pressió màxima d'operació inferior o igual a 5 bar. Part 8: proves d'estanquitat per al lliurament de la instal·lació receptora.	EDIC. 2005.	-	02.01.2016
UNE 60670-9:2014. Instal·lacions receptores de gas subministrades a una pressió màxima d'operació (MOP) inferior o igual a 5 bar. Part 9: proves prèvies al subministrament i posada en servei.	EDIC. 2005.	-	02.01.2016
UNE 60670-10:2014. Instal·lacions receptores de gas subministrades a una pressió màxima d'operació (MOP) inferior o igual a 5 bar. Part 10: verificació del manteniment de les condicions de seguretat dels aparells en la seva instal·lació.	EDIC. 2005.	-	02.01.2016
UNE 60670-11:2014. Instal·lacions receptores de gas subministrades a una pressió màxima d'operació (MOP) inferior o igual a 5 bar. Part 11: operacions en instal·lacions receptores en servei.	EDIC. 2005.	-	02.01.2016
UNE 60670-12:2014. Instal·lacions receptores de gas subministrades a una pressió màxima d'operació (MOP) inferior o igual a 5 bar. Part 12: criteris tècnics bàsics per al control periòdic de les instal·lacions receptores en servei.	EDIC. 2005.	-	02.01.2016
UNE 60670-13:2014. Instal·lacions receptores de gas subministrades a una pressió màxima d'operació (MOP) inferior o igual a 5 bar. Part 13: criteris tècnics bàsics per al control periòdic dels aparells de gas de les instal·lacions receptores en servei.	EDIC. 2005.	-	02.01.2016

Referència norma UNE i títol	Substitueix / modifica	Data d'aplicabilitat de la norma (*)	Data final del període de coexistència (**)
UNE 60712-3:2011. Tubs flexibles no metàl·lics, amb armadura i connexió mecànica per a la unió de recipients de GLP a instal·lacions receptores o per a aparells que utilitzen combustibles gasosos. Part 3: tubs per a la unió entre recipients de GLP i instal·lacions receptores de gasos de la tercera família.	EDIC. 1998 i modificacions posteriors.	-	02.01.2016
UNE 60750:2004. Indeleblitat i durabilitat del marcatge dels aparells que utilitzen el gas com a combustible, dipòsits de gas i components i accessoris d'instal·lacions de gas. Requisits i procediments de verificació.	-	-	-
UNE 123001:2012. Càlcul, disseny i instal·lació de xemeneies modulars.	EDIC. 2009.	-	02.01.2016
UNE-EN 3-7:2004+A1:2008. Extintors portàtils d'incendis. Part 7: característiques, requisits de funcionament i mètodes d'assaig.	EDIC. 2004.	-	12.05.2011
UNE-EN 437:2003+A1:2009. Gasos d'assaig. Pressions d'assaig. Categories d'aparells.	UNE 60002.	-	02.01.2016
UNE-EN 1363-1:2015. Assajos de resistència al foc. Part 1: requisits generals.	EDIC. 2000 i modificacions posteriors.	-	02.01.2016
UNE-EN 1594:2014. Sistemes de subministrament de gas. Canalitzacions amb una pressió màxima d'operació superior a 16 bar. Requisits funcionals.	EDIC. 2009.	-	02.01.2016
UNE-EN 1856-1:2010. Xemeneies. Requisits per a xemeneies metàl·liques. Part 1: xemeneies modulars.	EDIC. 2004 i modificacions posteriors.	-	12.05.2011
UNE-EN 1949:2011. Especificacions de les instal·lacions de sistemes de GLP per a usos domèstics en els vehicles habitables d'esbarjo i per a l'allotjament en altres vehicles.	EDIC. 2003 i modificacions posteriors.	-	02.01.2016
UNE-EN 12007-1:2013. Sistemes de subministrament de gas. Canalitzacions amb una pressió màxima d'operació inferior o igual a 16 bar. Part 1: requisits funcionals generals.	EDIC. 2001.	-	02.01.2016
UNE-EN 12007-2:2013. Sistemes de subministrament de gas. Canalitzacions amb una pressió màxima d'operació inferior o igual a 16 bar. Part 2: requisits funcionals específics per al polietilè (MOP inferior o igual a 10 bar).	EDIC. 2001.	-	02.01.2016
UNE-EN 12007-3:2015. Sistemes de subministrament de gas. Canalitzacions amb una pressió màxima d'operació inferior o igual a 16 bar. Part 3: requisits funcionals específics per a l'acer.	EDIC. 2001.	14.11.2018	14.05.2019
UNE-EN 12007-4:2013. Sistemes de subministrament de gas. Canalitzacions amb una pressió màxima d'operació inferior o igual a 16 bar. Part 4: recomanacions funcionals específiques per a la renovació.	EDIC. 2001.	-	02.01.2016
UNE-EN 12007-5:2014. Sistemes de subministrament de gas. Canalitzacions amb una pressió màxima d'operació inferior o igual a 16 bar. Part 5: connexions de servei. Requisits funcionals específics.	-	14.11.2018	-

Referència norma UNE i títol	Substitueix / modifica	Data d'aplicabilitat de la norma (*)	Data final del període de coexistència (**)
UNE-EN 12186:2015. Infraestructura gasista. Estacions de regulació de pressió de gas per al transport i la distribució. Requisits de funcionament.	EDIC. 2001 i modificacions posteriors.	-	02.01.2016
UNE-EN 12327:2013. Sistemes de subministrament de gas. Assajos de pressió, posada en servei i fora de servei. Requisits funcionals.	EDIC. 2001.	-	02.01.2016
UNE-EN 12864:2002. Reguladors de reglatge fix per a pressions de sortida inferiors o iguals a 200 mbar, d'un cabal inferior o igual a 4 kg/h, inclosos els dispositius de seguretat incorporats en aquests, destinats a utilitzar butà, propà, o les seves mescles.	-	-	-
UNE-EN 12864:2002/A1:2004. Reguladors de reglatge fix per a pressions de sortida inferiors o iguals a 200 mbar, d'un cabal inferior o igual a 4 kg/h, inclosos els dispositius de seguretat incorporats en aquests, destinats a utilitzar butà, propà, o les seves mescles.	EDIC. 2002.	-	-
UNE-EN 12864:2002/A2:2005. Reguladors de reglatge fix per a pressions de sortida inferiors o iguals a 200 mbar, d'un cabal inferior o igual a 4 kg/h, inclosos els dispositius de seguretat incorporats en aquests, destinats a utilitzar butà, propà, o les seves mescles.	EDIC. 2002.	-	-
UNE-EN 12864:2002/A3:2009. Reguladors de reglatge fix per a pressions de sortida inferiors o iguals a 200 mbar, d'un cabal inferior o igual a 4 kg/h, inclosos els dispositius de seguretat incorporats en aquests, destinats a utilitzar butà, propà, o les seves mescles.	EDIC. 2002.	-	12.05.2011
UNE-EN 13384-1: 2016. Xemeneies. Mètodes de càlculs tèrmics i fluidodinàmics. Part 1: xemeneies que presten servei a un únic aparell de calefacció.	EDIC. 2011.	14.11.2018	14.05.2019
UNE-EN 13384-2:2016. Xemeneies. Mètodes de càlculs tèrmics i fluidodinàmics. Part 2: xemeneies que presten servei a més d'un generador de calor.	EDIC. 2011.	14.11.2018	14.05.2019
UNE-EN 13501-1:2007+A1:2010. Classificació en funció del comportament davant del foc dels productes de construcció i elements per a l'edificació. Part 1: classificació a partir de dades obtingudes en assajos de reacció al foc.	EDIC. 2007.	-	12.05.2011
UNE-EN 13786:2005+A1:2009. Inversors automàtics, amb una pressió màxima de sortida inferior o igual a 4 bar, d'un cabal inferior o igual a 100 kg/h, inclosos els dispositius de seguretat incorporats en aquests, destinats a utilitzar gas butà, propà i les seves mescles.	EDIC. 2005.	-	12.05.2011
UNE-EN ISO 9001:2015. Sistemes de gestió de la qualitat. Requisits (ISO 9001:2015).	EDIC. 2008.	14.11.2018	14.05.2019
UNE-EN ISO 16923:2018. Estacions de servei de gas natural. Estacions de GNC per al proveïment de vehicles.	UNE 60631-1.	14.11.2018	14.05.2019
UNE-EN ISO 16924:2018. Estacions de servei de gas natural. Estacions de GNL per al proveïment de vehicles.	-	-	-
ISO 19880-1:2020. Gaseous hydrogen. Fuelling stations. Part 1: general requirements.	-	-	-
UNE-CEN/TR 1749:2014. Esquema europeu per a la classificació dels aparells que utilitzen combustibles gasosos segons la forma d'evacuació dels productes de la combustió (tipus) (ratificada per AENOR el novembre de 2015).	EDIC. 2012.	14.11.2018	14.05.2019

Article novè. *Modificació del Reglament sobre condicions tècniques i garanties de seguretat en línies elèctriques d'alta tensió i de les seves instruccions tècniques complementàries ITC-LAT 03 sobre instal·ladors i empreses instal·ladores de línies d'alta tensió, ITC-LAT 04 sobre documentació i posada en servei de les línies d'alta tensió i ITC-LAT 05 sobre verificacions i inspeccions, aprovats pel Reial decret 223/2008, de 15 de febrer.*

El Reglament sobre condicions tècniques i garanties de seguretat en línies elèctriques d'alta tensió, aprovat pel Reial decret 223/2008, de 15 de febrer, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 9 «Accidents» queda redactat de la manera següent:

«Als efectes estadístics, sense perjudici d'altres comunicacions sobre l'accident a les autoritats laborals i ambientals, previstes a la normativa laboral i ambiental, i amb l'objectiu de determinar-ne les possibles causes, així com disposar les eventuais correccions en la reglamentació, s'han de posseir les corresponents dades sistematitzades dels accidents més significatius. Per a això, quan es produeixi un accident o una anomalia en el funcionament, imputable a la línia, que ocasioni víctimes, danys a tercers o a espècies protegides a l'empara de l'article 56 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, o situacions objectives de risc potencial, el propietari de la línia ha de redactar un informe que en reculli els aspectes essencials. En un termini no superior a tres mesos, han de remetre a l'òrgan competent de la comunitat autònoma on radiqui la instal·lació una còpia de tots els informes realitzats.

En cas que el dany, o la situació objectiva de risc potencial, afecti espècies protegides a l'empara de l'article 56 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, n'ha de donar trasllat als òrgans competents en matèria de medi ambient del ministeri corresponent i de la comunitat autònoma on radiqui la instal·lació.»

Dos. L'article 10 «Infraccions i sancions» queda modificat de la manera següent:

«Els incompliments del que disposa aquest Reglament se sancionen d'acord amb el que disposa el títol V de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, i, si és procedent, amb el que estableix el títol X de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

No obstant això, les infraccions que es derivin de l'incompliment del que disposa el Reial decret 1432/2008, de 29 d'agost, pel qual s'estableixen mesures per a la protecció de l'avifauna contra la col·lisió i l'electrocució en línies elèctriques d'alta tensió, estan sotmeses al règim sancionador que estableix l'article 10 del Reial decret esmentat.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 13 «Projecte de les línies» queda redactat de la manera següent:

«2. La definició i el contingut mínim dels projectes i avantprojectes es determinen a la ITC corresponent, sense perjudici de la facultat de l'Administració per sol·licitar les dades addicionals que consideri necessàries.

Quan es tracti de línies, o de part de línies, de caràcter repetitiu, propietat de les empreses de transport i distribució d'energia elèctrica, o per a les dels clients que hagin de ser cedides, els projectes tipus poden ser aprovats i registrats pels òrgans competents de les comunitats autònomes, en cas que es limitin al seu àmbit territorial, o pel Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, en cas que s'apliquin en més d'una comunitat autònoma. Aquests projectes tipus han d'incloure les condicions tècniques de caràcter concret que siguin necessàries per aconseguir una homogeneïtat més gran en la seguretat i el funcionament de les instal·lacions, sense fer referència a prescripcions administratives o econòmiques. Si s'escau, han

d'establir les prescripcions tècniques necessàries per assegurar el compliment del Reial decret 1432/2008, de 29 d'agost, pel qual s'estableixen mesures per a la protecció de l'avifauna contra la col·lisió i l'electrocució en línies elèctriques d'alta tensió.

Els projectes tipus han de ser completats, inexcusablement, amb les dades específiques concernents a cada cas, com ara: ubicació, accessos, circumstàncies locals, clima, entorn, dimensions específiques, característiques de les terres i de la connexió a la xarxa, així com qualsevol altra corresponent al cas particular.»

Quatre. L'article 15 «Especificacions particulars de transport i distribució d'energia elèctrica» queda modificat de la manera següent:

«1. Les empreses de transport i distribució d'energia elèctrica poden establir especificacions particulars per a les seves línies elèctriques d'alta tensió o per a les dels clients que els hagin de ser cedides. Aquestes especificacions són úniques per a tot el territori de distribució de l'empresa distribuïdora i han de recollir les condicions tècniques de caràcter concret que siguin necessàries per aconseguir una homogeneïtat més gran en la seguretat i el funcionament de les línies elèctriques, com el disseny, els materials, la construcció, el muntatge i la posada en servei de línies elèctriques d'alta tensió.

En cap cas aquestes especificacions han d'incloure marques o models d'equips o materials concrets que aboquin el consumidor a un únic proveïdor, ni prescripcions de tipus administratiu o econòmic que comportin per al titular de la instal·lació privada càrregues addicionals a les que preveu aquest Reglament, o una altra normativa que pugui ser aplicable.

En tot cas, les especificacions han d'incloure la possibilitat que, davant situacions degudament justificades, amb l'acreditació prèvia de seguretat equivalent, el titular de la instal·lació pugui donar solucions alternatives a situacions concretes en què sigui impossible complir els requisits de les especificacions aprovades per l'Administració.

2. Aquestes especificacions particulars s'han d'ajustar, en tot cas, als preceptes del Reglament sobre condicions i garanties de seguretat en línies elèctriques d'alta tensió, així com del Reial decret 1432/2008, de 29 d'agost, i amb el compliment previ del procediment d'informació pública han de ser aprovades i registrades pels òrgans competents de les comunitats autònomes, en cas que es limitin al seu àmbit territorial, o pel Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, en cas que s'apliquin en més d'una comunitat autònoma.

3. Una persona tècnica competent de l'empresa de transport o distribució ha de certificar que les especificacions particulars compleixen totes les exigències tècniques i de seguretat establertes reglamentàriament.

Així mateix, aquestes normes han de disposar d'un informe tècnic d'un òrgan qualificat i independent que ha de certificar que les especificacions esmentades compleixen tots els requisits de la reglamentació de seguretat aplicable, que no s'inclouen prescripcions de tipus administratiu o econòmic que comportin una càrrega per al titular de la instal·lació privada i que tampoc s'inclouen sobredimensionaments de la instal·lació no justificats tècnicament, excepte els derivats de la utilització de les sèries normalitzades de materials.

4. Les empreses de transport o distribució que vulguin proposar les especificacions particulars, a què fa referència l'apartat 1, i que no es limitin a l'àmbit territorial d'una única comunitat autònoma han de trametre una sol·licitud d'aprovació al Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, acompanyada de la documentació següent:

- a) El text de les especificacions per a les quals se sol·licita l'aprovació.
- b) El certificat d'una persona tècnica competent a què es refereix el punt 3.
- c) L'informe tècnic emès per un organisme qualificat, a què es refereix el punt 3.
- d) La llista de les comunitats autònomes on l'empresa de transport o distribuïdora porti a terme la seva activitat.

Un cop presentada la sol·licitud per mitjans electrònics, el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme ha d'efectuar el tràmit d'informació pública de l'especificació o projecte esmentats i ha de sol·licitar un informe a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, als òrgans competents en l'aplicació d'aquest Reglament de les comunitats autònomes en què les empreses de transport o distribució duguin a terme la seva activitat, als òrgans competents en l'aplicació del Reial decret 1432/2008, de 29 d'agost, de les comunitats autònomes en què les empreses de transport o distribució duguin a terme la seva activitat i a la Secretaria d'Estat d'Energia del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic.

Un cop rebuts els informes, o un cop complert el termini que marca l'article 80 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú, per emetre'ls, ha de procedir a la seva aprovació sempre que es garanteixi el compliment reglamentari, la uniformitat dels requisits a totes les zones d'implantació de l'empresa de transport o distribució i que no s'adoptin barreres tècniques que aboquin el consumidor a un únic proveïdor, i s'ha de publicar la resolució corresponent en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

Una vegada presentades les especificacions davant el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, juntament amb els documents esmentats, el termini per a l'aprovació és de tres mesos, i es considera el silenci administratiu com a aprovatori.

5. Les normes aprovades així s'han de publicar a la pàgina web del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, sense perjudici de la publicitat que les empreses de transport o distribució en facin.

6. En cas de modificació o ampliació d'especificacions ja aprovades, l'empresa de transport o distribució d'energia elèctrica ha de sol·licitar l'aprovació de l'ampliació o modificació d'aquestes especificacions seguint el mateix procediment indicat anteriorment.»

Cinc. S'afegeix un nou apartat 1.10.5 a l'annex 2 «Coneixements mínims necessaris per a instal·ladors de línies d'alta tensió» de la Instrucció tècnica complementària ITC-LAT 03, amb la redacció següent:

«1.10.5. Normativa i reglamentació vigent en evitació de danys a l'avifauna i incendis forestals.»

Sis. La lletra c) de l'apartat 3 de la Instrucció tècnica complementària ITC-LAT 04 «DOCUMENTACIÓ I POSADA EN SERVEI DE LES LÍNIES D'ALTA TENSIÓ» queda redactada de la manera següent:

«La declaració expressa que la línia ha estat executada d'acord amb les prescripcions del Reglament sobre condicions tècniques i garanties de seguretat en línies elèctriques d'alta tensió i les seves instruccions tècniques complementàries, del Reial decret 1432/2008, de 29 d'agost, i, si s'escau, amb les especificacions particulars aprovades a l'empresa de transport i distribució d'energia elèctrica.»

Set. La lletra c) de l'apartat 4 de la Instrucció tècnica complementària ITC-LAT 04 «DOCUMENTACIÓ I POSADA EN SERVEI DE LES LÍNIES D'ALTA TENSIÓ» queda redactada de la manera següent:

«La declaració expressa que la línia ha estat executada d'acord amb les prescripcions del Reglament sobre condicions tècniques i garanties de seguretat en línies elèctriques d'alta tensió i les seves instruccions tècniques complementàries ITC-LAT 01 a 09, del Reial decret 1432/2008, de 29 d'agost, i, quan es prevegi que les línies hagin de ser cedides a empreses de transport o distribució d'energia elèctrica, amb les especificacions particulars aprovades a l'empresa de transport i distribució d'energia elèctrica.»

Vuit. L'apartat 4 «CLASSIFICACIÓ DE DEFECTES» de la Instrucció tècnica complementària ITC-LAT 05 «VERIFICACIONS I INSPECCIONS» queda modificat de la manera següent:

«Els defectes en les instal·lacions es classifiquen en: defectes molt greus, defectes greus i defectes lleus.

4.1 Defecte molt greu.

És tot aquell que la raó o l'experiència determinen que constitueix un perill immediat per a la seguretat de les persones, dels béns o del medi ambient.

Es consideren així els incompliments de les mesures de seguretat que poden provocar el desencadenament dels perills que es pretenen evitar amb aquestes mesures, en relació amb:

- a) Reducció de distàncies de seguretat.
- b) Reducció de distàncies d'encreuaments i paral·lelismes.
- c) Falta de continuïtat del circuit de terra.
- d) Tensions de contacte superiors als valors límits admissibles.
- e) L'incompliment de les prescripcions tècniques que estableix el Reial decret 1432/2008, de 29 d'agost, o quan els elements instal·lats en aplicació d'aquest estiguin en un estat deficient, en una estesa ubicada en zones de protecció, declarada a l'empara d'aquest Reial decret, i quan l'estesa hagi estat notificada com a perillosa per l'administració competent.

4.2 Defecte greu.

És el que no implica un perill immediat per a la seguretat de les persones, dels béns o del medi ambient, però ho pot ser si s'origina una fallada en la instal·lació. També s'inclou dins d'aquesta classificació el defecte que pugui reduir de manera substancial la capacitat d'utilització de la instal·lació elèctrica.

Dins d'aquest grup, i amb caràcter no exhaustiu, es consideren els defectes greus següents:

- a) Falta de connexions equipotencials, quan siguin requerides.
- b) Degradació important de l'aïllament.
- c) Falta de protecció adequada contra curtcircuits i sobrecàrregues en els conductors, en funció de la intensitat màxima admissible en aquests, d'acord amb les seves característiques i condicions d'instal·lació.
- d) Defectes en la connexió dels conductors de protecció a les masses, quan aquestes connexions siguin preceptives.
- e) Secció insuficient dels cables i circuits de terres.
- f) Existència de parts o punts de la línia amb una execució o manteniment defectuosos que puguin ser origen d'avaries o danys.
- g) Naturalesa o característiques no adequades dels conductors utilitzats.
- h) Ús d'equips i materials que no s'ajustin a les especificacions vigents.
- i) Ampliacions o modificacions d'una instal·lació que no s'hagin tramitat segons el que estableix la ITC-LAT 04.
- j) No coincidència entre les condicions reals d'estesa amb les condicions de càlcul del projecte (aplicable a línies aèries).
- k) La successiva reiteració o acumulació de defectes lleus.
- l) L'incompliment de les prescripcions tècniques que estableix el Reial decret 1432/2008, de 29 d'agost, quan l'estesa hagi estat notificada com a perillosa o causant d'un incendi forestal o l'electrocució d'avifauna protegida, fora de zones de protecció, o quan els elements instal·lats d'acord amb les prescripcions tècniques que estableix aquest Reial decret estiguin en un estat deficient.

4.3 Defecte lleu.

És tot aquell que no implica un perill per a les persones, els béns o el medi ambient, no pertorba el funcionament de la línia i en el qual la desviació respecte del que està reglamentat no té valor significatiu per a l'ús efectiu o el funcionament de la línia.»

Article desè. *Modificació del Reglament sobre condicions tècniques i garanties de seguretat en instal·lacions elèctriques d'alta tensió i la seva Instrucció tècnica complementària ITC-RAT 19 sobre instal·lacions privades per connectar a xarxes de distribució i transport d'energia elèctrica, aprovats pel Reial decret 337/2014, de 9 de maig.*

El Reglament sobre condicions tècniques i garanties de seguretat en instal·lacions elèctriques d'alta tensió, aprovat pel Reial decret 337/2014, de 9 de maig, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 2 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«2. La definició i el contingut mínim dels projectes i avantprojectes es determinen a la ITC-RAT 20, sense perjudici de la facultat de l'Administració pública competent per sol·licitar les dades addicionals que consideri necessàries.

Quan es tracti d'instal·lacions, o de part d'instal·lacions, de caràcter repetitiu, propietat de les empreses de transport i distribució d'energia elèctrica, o per a les dels clients que hagin de ser cedides, els projectes tipus els poden aprovar i registrar els òrgans competents de les comunitats autònomes, en cas que es limitin al seu àmbit territorial, o el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, en cas que s'apliquin en més d'una comunitat autònoma. Aquests projectes tipus han d'incloure les condicions tècniques de caràcter concret que siguin necessàries per aconseguir una homogeneïtat més gran en la seguretat i el funcionament de les instal·lacions d'alta tensió, sense fer referència a prescripcions administratives o econòmiques. Els projectes tipus han de ser completats, inexcusablement, amb les dades específiques concernents a cada cas, com ara: ubicació, accessos, circumstàncies locals, clima, entorn, dimensions específiques, característiques de les terres i de la connexió a la xarxa, així com qualsevol altra corresponent al cas particular.»

Dos. L'article 14 «Especificacions particulars de les instal·lacions propietat de les entitats de transport i distribució d'energia elèctrica» queda modificat de la manera següent:

«1. Les empreses de transport i distribució d'energia elèctrica poden establir especificacions particulars per a les seves instal·lacions o per a les dels clients que els hagin de ser cedides. Aquestes especificacions són úniques per a tot el territori de distribució de l'empresa distribuïdora i poden definir aspectes de disseny, materials, construcció, muntatge i posada en servei d'instal·lacions elèctriques d'alta tensió, i han d'assenyalar les condicions tècniques de caràcter concret que siguin necessàries per aconseguir una homogeneïtat més gran en la seguretat i el funcionament de les xarxes d'alta tensió.

En cap cas aquestes especificacions han d'incloure marques o models d'equips o materials concrets que aboquin el consumidor a un únic proveïdor, ni prescripcions de tipus administratiu o econòmic que comportin per al titular de la instal·lació privada càrregues addicionals a les que preveu aquest Reglament, o una altra normativa que pugui ser aplicable.

En tot cas, les especificacions han d'incloure la possibilitat que, davant situacions degudament justificades, amb l'acreditació prèvia de seguretat equivalent, el titular de la instal·lació pugui donar solucions alternatives a situacions concretes en què sigui impossible complir els requisits de les especificacions aprovades per l'Administració.

2. Aquestes especificacions s'han d'ajustar, en tot cas, als preceptes del Reglament, i amb el compliment previ del procediment d'informació pública les han d'aprovar i registrar els òrgans competents de les comunitats autònomes, en cas que es limitin al seu àmbit territorial, o el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, en cas que s'apliquin en més d'una comunitat autònoma.

3. Una persona tècnica competent de l'empresa de transport o distribució ha de certificar que les especificacions particulars compleixen totes les exigències tècniques i de seguretat establertes reglamentàriament.

Així mateix, aquestes normes han de disposar d'un informe tècnic d'un òrgan qualificat i independent que ha de certificar que les especificacions esmentades compleixen tots els requisits de la reglamentació de seguretat aplicable, que no s'inclouen prescripcions de tipus administratiu o econòmic que comportin per al titular de la instal·lació privada una càrrega addicional al que s'estableix reglamentàriament, i que tampoc s'inclouen sobredimensionaments de la instal·lació no justificats tècnicament, excepte els derivats de la utilització de les sèries normalitzades de materials.

4. Les empreses de transport o distribució que vulguin proposar les especificacions particulars, a què fa referència l'apartat 1, i que no es limitin a l'àmbit territorial d'una única comunitat autònoma han de trametre una sol·licitud d'aprovació al Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, acompanyada de la documentació següent:

- a) El text de les especificacions per a les quals se sol·licita l'aprovació.
- b) El certificat d'una persona tècnica competent a què es refereix el punt 3.
- c) L'informe tècnic emès per un organisme qualificat, a què es refereix el punt 3.
- d) La llista de les comunitats autònomes on l'empresa distribuïdora porti a terme la seva activitat.

Un cop presentada la sol·licitud per mitjans electrònics, el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme ha d'efectuar el tràmit d'informació pública de l'especificació o projecte esmentats i ha de sol·licitar un informe a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, a l'òrgan competent de les comunitats autònomes en què l'empresa de transport o distribució dugui a terme la seva activitat i a la Secretaria d'Estat d'Energia del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic.

Un cop rebuts els informes, o un cop complert el termini que marca l'article 80 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú, per emetre'ls, ha de procedir a la seva aprovació sempre que es garanteixi el compliment reglamentari, la uniformitat dels requisits a totes les zones d'implantació de l'empresa de transport o distribució i que no s'adoptin barreres tècniques que aboquin el consumidor a un únic proveïdor, i s'ha de publicar la resolució corresponent en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

Una vegada presentades les especificacions davant el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, juntament amb els documents esmentats, el termini per a l'aprovació és de tres mesos, i es considera el silenci administratiu com a aprovatori.

5. Les normes aprovades així s'han de publicar a la pàgina web del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, sense perjudici de la publicitat que les empreses de transport o distribució en facin.

6. En cas de modificació o ampliació d'especificacions ja aprovades, l'empresa de transport o distribució d'energia elèctrica ha de sol·licitar l'aprovació de l'ampliació o modificació d'aquestes especificacions seguint el mateix procediment indicat anteriorment.»

Tres. L'apartat 3 de la Instrucció tècnica complementària ITC-RAT 19 «INSTAL·LACIONS PRIVADES PER CONNECTAR A XARXES DE DISTRIBUCIÓ I TRANSPORT D'ENERGIA ELÈCTRICA» queda redactat de la manera següent:

«Amb la finalitat d'aconseguir una estandardització més gran en les xarxes, una uniformitat més gran de les pràctiques de la seva explotació, així com la deguda coordinació d'aïllament i proteccions, i facilitar el control i la vigilància de les instal·lacions esmentades, les entitats de transport i distribució d'energia elèctrica han de proposar especificacions particulars i projectes tipus uniformes per a totes les instal·lacions privades que es connectin a les xarxes ubicades en el territori en què duguin a terme la seva activitat. Aquestes especificacions o projectes els pot proposar un grup d'empreses per aconseguir una homogeneïtzació més gran.

Aquestes especificacions o projectes s'han d'ajustar, en tot cas, als preceptes del Reglament sobre condicions i garanties de seguretat en línies elèctriques d'alta tensió, i la seva aprovació ha de seguir el procediment que descriu l'article 14 del Reglament.

L'objecte de les especificacions particulars i projectes tipus és assegurar que es produeix la normalització suficient que permeti evitar els costos superiors de manteniment que es produeixen quan hi ha una varietat excessiva de recanvis, evitar o disminuir les interrupcions derivades d'una dificultat més gran en la coordinació de proteccions i disminuir els temps de reparació d'averies en disminuir la tipologia i la varietat en l'aparellatge. Tanmateix, no han d'implicar per la seva especificitat barreres tècniques que aboquin el consumidor a un únic proveïdor. Finalment, les especificacions i els projectes esmentats han de garantir la uniformitat dels requisits almenys per empresa i no han de contenir prescripcions de tipus administratiu o econòmic que comportin càrregues per al titular de la instal·lació privada.»

Article onzè. *Modificació de la Instrucció tècnica complementària ITC-BT 52 «Instal·lacions amb fins especials. Infraestructura per a la recàrrega de vehicles elèctrics» del Reglament electrotècnic per a baixa tensió, aprovada pel Reial decret 1053/2014, de 12 de desembre.*

L'apartat 3.2 de la Instrucció tècnica complementària (ITC) BT 52 «Instal·lacions amb fins especials. Infraestructura per a la recàrrega de vehicles elèctrics» queda modificat de la manera següent:

«3.2 Instal·lació en aparcaments o estacionaments col·lectius en edificis o conjunts immobiliaris en règim de propietat horitzontal.

Les instal·lacions elèctriques per a la recàrrega de vehicles elèctrics ubicades en aparcaments o estacionaments col·lectius en edificis o conjunts immobiliaris en règim de propietat horitzontal han de seguir qualsevol dels esquemes descrits anteriorment. En un mateix edifici es poden utilitzar esquemes diferents sempre que es compleixin tots els requisits que estableix aquesta (ITC) BT-52.

A l'esquema 4a, el circuit de recàrrega ha de seguir les condicions d'instal·lació que descriu la (ITC) BT-15, i ha d'utilitzar cables i sistemes de conducció dels mateixos tipus i característiques que per a una derivació individual; la secció del cable s'ha de calcular de conformitat amb els requisits generals de l'apartat 5 d'aquesta ITC, i no és necessari preveure una ampliació de la secció dels cables per determinar el diàmetre o les dimensions transversals del sistema de conducció a utilitzar.

L'esquema 4b s'ha d'utilitzar quan l'alimentació de les estacions de recàrrega es projecti com a part integrant o ampliació de la instal·lació elèctrica que atén els serveis generals dels garatges.

Tant en instal·lacions existents com en instal·lacions noves, i per tal de facilitar la utilització de l'esquema elèctric seleccionat, els quadres amb les proteccions generals es poden ubicar a les cambres habilitades per a això o en zones comunes.

La preinstal·lació elèctrica per a la recàrrega de vehicles elèctrics en edificis o conjunts immobiliaris ha de facilitar la utilització posterior de qualsevol dels possibles esquemes d'instal·lació. Per a això s'han de preveure els elements següents:

a) Instal·lació de sistemes de conducció de cables des de la centralització de comptadors i per les vies principals de l'aparcament o estacionament per tal de poder alimentar posteriorment les estacions de recàrrega que es puguin ubicar en les places individuals de l'aparcament o estacionament. Quan la preinstal·lació estigui prevista per al 100% de les places els sistemes de conducció de cables han d'arribar fins a cada una de les places.

b) La centralització de comptadors s'ha de dimensionar d'acord amb l'esquema elèctric escollit per a la recàrrega del VEHICLE ELÈCTRIC i segons el que estableix la (ITC) BT-16. S'ha d'instal·lar com a mínim un mòdul de reserva per ubicar un comptador principal, i els dispositius de protecció contra sobreintensitats associats al comptador, bé sigui amb fusibles o amb interruptor automàtic.

Quan es faci la instal·lació per al primer punt de connexió en edificis existents, s'ha de preveure, si s'escau, la instal·lació dels elements comuns de manera que s'adeqüi la infraestructura per albergar la instal·lació de futurs punts de connexió.

Les bases de presa de corrent o connectors instal·lats a l'estació de recàrrega i els seus interruptors automàtics de protecció han de ser conformes a alguna de les opcions que indica l'apartat 5.4.»

Article dotzè. *Modificació de la Instrucció tècnica complementària ITC-MI-IP 04 «Instal·lacions per a subministrament a vehicles», aprovada pel Reial decret 706/2017, de 7 de juliol.*

L'apartat 14.1 «Comunicació d'instal·lacions» del capítol XIV de la Instrucció tècnica complementària ITC MI-IP 04 «Instal·lacions per a subministrament a vehicles» se substitueix pel següent, sense variació dels seus apartats 14.1.1, 14.1.2 i 14.1.3:

«14.1 Comunicació o sol·licitud d'inscripció en el registre de les instal·lacions.

Per a la posada en servei de les instal·lacions de subministrament a vehicles, els elements i equips que la componen, així com els emmagatzematges de substàncies inflamables o combustibles inclosos en aquests, un cop finalitzada l'execució de la instal·lació, i prèviament a la seva posada en servei, el titular de la instal·lació ha de presentar, davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma, la documentació que estableixen els punts següents d'aquest capítol.

Les instal·lacions de distribució al detall comunicades a l'òrgan competent de la comunitat autònoma les ha d'inscriure aquest d'ofici, en el registre que preveu l'article 44 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Quan es procedeix a la substitució o la modificació substancial dels elements, els equips o el tanc d'emmagatzematge de productes inflamables o combustibles d'una instal·lació de subministrament a vehicles, el titular de la instal·lació esmentada ha de presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma la documentació que sigui exigible segons la normativa vigent en cada moment.

Les instal·lacions objecte d'aquesta ITC les han de dur a terme empreses instal·ladors habilitades segons el que estableix la ITC MI-IP 05 "Instal·ladors o reparadors i empreses instal·ladors o reparadores de productes petrolífers líquids", aprovada pel Reial decret 365/2005, de 8 d'abril.»

Disposició derogatòria única. Derogació de disposicions.

1. Queden derogats els reials decrets que s'enumeren a continuació:

a) Reial decret 363/1984, de 22 de febrer, complementari del Reial decret 3089/1982, de 15 d'octubre, que va establir la subjecció a normes tècniques dels tipus de radiadors i convectors de calefacció.

b) Reial decret 2605/1985, de 20 de novembre, pel qual es declaren de compliment obligat les especificacions tècniques dels tubs d'acer inoxidable soldats longitudinalment i la seva homologació pel Ministeri d'Indústria i Energia.

c) Reial decret 2642/1985, de 18 de desembre, pel qual es declaren de compliment obligat les especificacions tècniques dels canelobres metàl·lics (bàculs i columnes d'enllumenat exterior i senyalització de trànsit) i la seva homologació pel Ministeri d'Indústria i Energia.

d) Reial decret 1939/1986, de 6 de juny, pel qual es declaren de compliment obligat les especificacions tècniques dels cables conductors nus d'alumini-acer, alumini homogeni i alumini comprimit i la seva homologació pel Ministeri d'Indústria i Energia.

e) Reial decret 1407/1992, de 20 de novembre, pel qual es regulen les condicions per a la comercialització i la lliure circulació intracomunitària dels equips de protecció individual, sense perjudici dels terminis transitoris que inclou l'article 47 del Reglament (UE) 2016/425 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2016, relatiu als equips de protecció individual.

f) Reial decret 1428/1992, de 27 de novembre, pel qual es dicten les disposicions aplicables de la Directiva del Consell de les Comunitats Europees 90/936/CEE sobre aparells de gas.

g) Reial decret 1630/1992, de 29 de desembre, pel qual es dicten disposicions per a la lliure circulació de productes de construcció, en aplicació de la Directiva 89/106/CEE.

h) Reial decret 596/2002, de 28 de juny, pel qual es regulen els requisits que s'han de complir per a la projecció, construcció, posada en servei i explotació de les instal·lacions de transport de persones per cable.

2. Així mateix queden derogades les ordres ministerials que s'enumeren a continuació:

a) Ordre de 25 de maig de 1982 sobre l'homologació de dispositius de protecció contra l'encastament per a vehicles dedicats al transport de mercaderies.

b) Ordre de 20 de setembre de 1985 per la qual es dicten les prescripcions uniformes respecte a les característiques de construcció de caravanes i remolcs lleugers.

c) Ordre de 7 de juny de 1988 per la qual s'aproven diverses instruccions tècniques complementàries del Reglament d'aparells que utilitzen gas com a combustible.

d) Ordre de 17 de novembre de 1988 per la qual es modifica el termini d'entrada en vigor de les instruccions tècniques complementàries MIE-AG 1 i MIE-AG 2 del Reglament d'aparells que utilitzen gas com a combustible.

e) Ordre de 15 de desembre de 1988 per la qual s'aproven diverses instruccions tècniques complementàries del Reglament d'aparells que utilitzen gas com a combustible.

f) Ordre de 12 de juny de 1989 per la qual s'estableix la certificació de conformitat a normes com a alternativa de l'homologació dels canelobres metàl·lics (bàculs i columnes d'enllumenat exterior i senyalització de trànsit).

g) Ordre de 5 de juliol de 1989 per la qual s'amplia el termini d'entrada en vigor de les instruccions tècniques complementàries MIE-AG1 i MIE-AG2 del Reglament d'aparells que utilitzen gas com a combustible.

h) Ordre de 30 de juliol de 1990 per la qual es modifica la Instrucció tècnica complementària MIE-AG7 del Reglament d'aparells que utilitzen gas com a combustible per adaptar-la al progrés tècnic.

i) Ordre de 15 de febrer de 1991 per la qual es modifiquen les instruccions tècniques complementàries MIE-AG6 i MIE-AG11 del Reglament d'aparells que utilitzen gas com a combustible per adaptar-les al progrés tècnic.

j) Ordre d'1 d'agost de 1995 per la qual s'estableixen el Reglament i les normes de règim interior de la Comissió Interministerial per als Productes de Construcció.

k) Ordre de 3 d'abril de 2001 per la qual es publiquen les referències a les normes UNE que són transposició de normes harmonitzades, així com el període de coexistència i l'entrada en vigor del marcatge CE relatiu als ciments comuns.

l) Ordre de 29 de novembre de 2001 per la qual es publiquen les referències a les normes UNE que són transposició de normes harmonitzades, així com el període de coexistència i l'entrada en vigor del marcatge CE relatiu a diverses famílies de productes de construcció.

3. Queda derogat l'apartat 4 de l'«Annex 4» sobre «Requisits complementaris per al compliment de l'Acord ATP en relació amb les inspeccions, les modificacions i els muntatges dels vehicles autoritzats per al transport de mercaderies peribles segons aquest Acord» del Reial decret 237/2000, de 18 de febrer, pel qual s'estableixen les especificacions tècniques que han de complir els vehicles especials per al transport terrestre de productes alimentaris a temperatura regulada i els procediments per al control de conformitat amb les especificacions.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'1 de juliol de 2020.

Madrid, 26 de maig de 2020.

FELIPE R.

La vicepresidenta primera del Govern i ministra de la Presidència,
Relacions amb les Corts i Memòria Democràtica,
CARMEN CALVO POYATO